



Κωδικός: 3087



ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Έτος 12ο • Δεκέμβριος 2007 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2008 • Τεύχος 52 • Τιμή: 0,03 Ευρώ

Διεύθυνση εφημερίδας: Ν. Πλαστήρα 202, Άγιοι Ανάργυροι Τ. Κ. 135 62 • e-mail:makistia@gmail.com

Όλοι μαζί για τη Μάκιστο

Οι αρχαιρεσίες έγιναν και το νέο Δ.Σ. διανύει ήδη τις πρώτες μέρες μετά την εκλογή του. Θα θέλαμε λοιπόν να μοιρα-

1. Είναι από όλους κατανοητό ότι μετά τα τραγικά γεγονότα που βιώσαμε και την δύσκολη κατάσταση που υπάρχει στον τόπο μας, με προβλήματα

ήταν ουδέποτε καθαρά πολιτιστικός, με την τρέχουσα τουλάχιστον σημασία που δίνουμε σ' αυτόν τον όρο, δηλαδή τη φροντίδα για τη διοργάνωση κυρίως διαφόρων εκδηλώσεων. Το ίδιο το καταστατικό, όπως διατυπώθηκε εδώ και δεκατέσσερα χρόνια, πουθενά δεν περιορίζει σε αυτή μόνο τη διάσταση την αποστολή του. Και αν τα πρώτα «χρόνια της αθωότητας» μπορούσαμε με ελαφρότητα να συμβιβάζομαστε με ένα σύλλογο που κύριο μέλημά του ήταν η διοργάνωση εκδηλώσεων, αν και είχε δώσει αγώνες και για άλλα, πολύ σημαντικά ζητήματα, **τούτη ειδικά την ώρα η ευθύνη του είναι βαριά και έχει να σηκώσει ένα μεγάλο φορτίο για τον τόπο μας.** Μόνο αν πολιτισμός σημαίνει «η ζωή της πόλης», τότε θα

μπορούσαμε να δεχτούμε την επωνυμία «πολιτιστικός Σύλλογος» και αυτό έχει να κάνει κυρίως με τις αποφάσεις που παίρνει ή που στηρίζει για τα θέματα που αφορούν τη ζωή και το μέλλον μας. Με τη λογική αυτή μια πόλη που οι πολίτες της ενδιαφέρονται έμπρακτα για ό,τι συμβαίνει, μπορεί να καυχιέται ότι πορεύεται και προσπαθεί να δημιουργήσει πολιτισμό, διαφορετικά όλα τα άλλα, αυτά που η τρέχουσα αντίληψη θεωρεί πολιτισμό (πανηγύρια, θέατρα, χορούς, εκδρομές), από μόνα τους δεν είναι παρά κατανάλωση έτοιμης τροφής που αναμασάται και δεν πηγαιίνει την κοινωνία προς τα μπροστά. Επομένως ο Σύλλογός μας δεν μπορεί παρά να



Ανθίζει η ελπίδα...

στούμε μαζί σας τις σκέψεις μας για το πώς βλέπουμε το ρόλο του Συλλόγου μας, καθώς και τον προσανατολισμό, που κατά τη γνώμη μας, θα πρέπει να έχει το νεοεκλεγέν όργανο. Πολλοί από αυτούς τους προβληματισμούς τέθηκαν ήδη και στη Συνέλευση.

δυσεπίλυτα, τα οποία καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι ο ρόλος του Συλλόγου δεν μπορεί να είναι εκείνος που με επιφανειακή συλλογιστική πολλοί από μας τού είχαμε κατά το παρελθόν προσδώσει.

Ο ρόλος του Συλλόγου δεν

Συνέχεια στη σελ. 4

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΙΣΤΑΙΟΥΣ

Αγαπητοί συμπατριώτες, Από τις πρόσφατες αρχαιρεσίες της τακτικής Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας, προέκυψε νέο Δ.Σ., στη σύνθεση του οποίου είχα την τιμή να αναλάβω την Προεδρία του. Τα κίνητρά μου στο να θέσω υποψηφιότητα και να εμπλακώ ξανά με τα του Συλλόγου, ύστερα από τετράχρονη απουσία, ήταν και είναι τα πιο αγνά και ειλικρινή που μπορεί να υπάρξουν, και τα οποία αφορούν την όποια προσφορά μου στην επίλυση προβλημάτων του κατεστραμμένου χωριού μας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής μας. Μετά τις καταστροφικές πυρ-

καγιές του Αυγούστου 2007, δημιουργήθηκε μία άκρως ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα αρκετές έριδες, πικρίες και ανταλλαγές βαρέων εκφράσεων μεταξύ πλειάδας συμπατριωτών μας. Αυτά όμως δεν βοηθάνε σε τίποτα ως προς την επίλυση των προβλημάτων που έχουν προκύψει μετά την ολική καταστροφή του τόπου μας, αλλά το αντίθετο.

Για το λόγο αυτό **ζητώ, από όλους, τους απανταχού Μακιστσίους, να γυρίσουμε σελίδα στο χθες, να δώσουμε τα χέρια και να υποσχεθούμε, πρώτα**

Συνέχεια στη σελ. 4

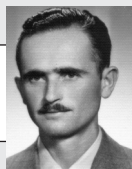
Διαβάστε σ' αυτό το φύλλο

σελ. 7

«Σαχάρα» 400.000 στρέμματα στα καμένα της Ηλείας και της Εύβοιας

σελ.9-11

Προσωπογραφίες Στάθης Δ. Λουμπής



Σημείωση της έκδοσης

Στη Γενική Συνέλευση των Μακισταίων, η οποία πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στην Αθήνα, έγινε εκτεταμένη αναφορά στην εφημερίδα «Μακιστία». **Αναδείχθηκε για μια ακόμα φορά η σημασία της συνέχισης της έκδοσης, η οποία συμπληρώνει με το παρόν τεύχος δεκατρία χρόνια κυκλοφορίας.** Ο προβληματισμός που αναπτύχθηκε από συμπατριώτες μας επικεντρώθηκε στο ερώτημα, αν είναι ή όχι ωφέλιμο να δημοσιεύονται απόψεις συμπατριωτών και αν θα πρέπει το έντυπο να υπόκειται στον αυστηρό έλεγχο του Δ.Σ. έτσι ώστε τα δημοσιεύματα να εκφράζουν απόλυτα τις θέσεις του εκλεγμένου οργάνου. Επίσης ετέθη το ερώτημα αν θα πρέπει η «Μακιστία» να ασκεί κριτική στους θεσμοθετημένους φορείς του κράτους. Βεβαίως, η εφημερίδα μας **δεν είναι κομματικό όργανο και η κριτική που ασκεί προς τους φορείς έχει να κάνει μόνο με τα κακώς κείμενα, των οποίων η αντιμετώπιση είναι πρωτίστως έργο της Πολιτείας.**

Η δημοσίευση προσωπικών απόψεων, η ελευθερία της έκφρασης και ο διάλογος είναι συστατικά που κάνουν το έντυπο ζωντανό και ενδιαφέρον, χωρίς όμως να θίγουν ή να προσβάλλουν πρόσωπα. Η εφημερίδα διαφορετικά θα περιοριζόταν στον άχαρο ρόλο του εντύπου ανακοινώσεων και μιας εντελώς επιφανειακής και ανώδυνης έκφρασης, και έτσι χωρίς την αντιπαράθεση απόψεων και ιδεών δεν θα ήταν παρά ένα ανούσιο έντυπο, χωρίς ενδιαφέρον και τελικά δεν θα αφορούσε κανέναν.

Η «Μακιστία» είναι εφημερίδα του Συλλόγου. Επομένως, η παραπάνω αντίληψη θα στερούσε από κάθε πατριώτη τη δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του, η οποία μπορεί κάλλιστα να είναι διαφορετική από εκείνη που υιοθετεί το Συμβούλιο. **Το Δ.Σ. ορίζει τον υπεύθυνο κατά το νόμο και τη συντακτική επιτροπή.** Επομένως δεν είναι δυνατόν για κάθε δημοσίευση να γίνεται σύγκληση συμβουλίου και λογοκρισία στο έντυπο. Διαφορετικά ποιος θα ήταν ο ρόλος της συντακτικής επιτροπής, η οποία νομίζουμε ότι έχει την κρίση και την ευαισθησία να αποφασίζει, αν ένα δημοσίευμα προσβάλλει ή εκθέτει πρόσωπα και θεσμούς;

Αν τώρα μας ενοχλεί που η εφημερίδα φαίνεται να έχει περισσότερο «προσωπικό» ύφος από ό,τι θα θέλαμε, αυτό έχει να κάνει με το γεγονός ότι είναι λίγοι πρόθυμοι να συμμετάσχουν με συνέπεια στη συντακτική επιτροπή. Συνεπώς, μένει σχεδόν ένας, μόνος του, «υπεύθυνος», με αποτέλεσμα να βάζει το προσωπικό αυτό στίγμα για το οποίο συζητάμε.

Γι' αυτό το λόγο ας γίνει από τώρα μια νέα αρχή και ας στέλνετε περισσότεροι τις απόψεις σας. Εμείς αυτό επιθυμούμε...

Ας τους μιμηθούμε

Δημόπουλος Αχ. Ζαφείρης ευρώ 50
Κοκκαλιάρης Ε. Αντώνης20
Λινός Π. Διονύσης20
Η Μακιστία και ο Σύλλογος ευχαριστούν τους παραπάνω φίλους για την οικονομική ενίσχυση που απέστειλαν.

Για όσους και όσες ενδιαφέρονται να ενισχύσουν οικονομικά την προσπάθεια αποκατάστασης της Μακίστου, ο Σύλλογος Μακισταίων άνοιξε στην Εμπορική Τράπεζα (Εμπορική Bank) λογαριασμό με αριθμό 86182793.



ΜΑΚΙΣΤΙΑ

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ-ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ**

**ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
«Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»**

Ν. Πλάσσηρα 202, Άγιοι Ανάργυροι
Τ.Κ. 135 62, τηλ: 210-2285341

Εκδότες:

Δήμητρα Κοκκαλιάρη
Συντακτική Επιτροπή - Συνεργάτες:
Αγγελική Ρήγα
Βασιλική Αβραμοπούλου
Διονύσης Κοκκαλιάρης
Στάθης Κρουστάλης
Χριστίνα Γρηγοροπούλου

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Νεΐγυ 4, Άνω Πατήσια
Τ.Κ. 11144, τηλ: 210-2285341
Ηλεκτρ. ταχυδρομείο:
makistia@gmail.com

- Ανώνυμες επιστολές δε δημοσιεύονται.
- Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
- Τα άρθρα, οι συνεργασίες και οι αγγελίες δημοσιεύονται δωρεάν.
 - Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τη σύνταξη της εφημερίδας.

**Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Επιμέλεια - Διεκ/ση έκδοσης
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο. Ε.**
**Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες
Θεοδοσίου 23 & Πετροπούλεως Ίλιον**
Τηλ-fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Κοινωνικά

Γεννήσεις

• **Ο Αχιλλέας Δημόπουλος του Γεωργίου** και η σύζυγός του **Ευαγγελία** στις 17 Δεκεμβρίου 2007 απέκτησαν αγοράκι.

• **Η Γεωργία Λαμπροπούλου του Νίκου και της Ρίτας** και ο σύζυγός της **Αναστάσιος Αρτζίδης** στις 18 Φεβρουαρίου 2008 απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εύχονται να ζήσουν τα νεογέννητα, να είναι τυχερά και να τα χαίρονται οι γονείς τους.

Απεβίωσαν

• Τη Δευτέρα 14 Ιανουαρίου 2008 απεβίωσε στο σπίτι της στην Αθήνα, η **Σοφία Αθανασοπούλου-Τσαντίλη** σε ηλικία 88 ετών και η ταφή της έγινε την Τρίτη 15 Ιανουαρίου στην Μάκιστο.

• Την Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2008 απεβίωσε στην Αθήνα η **Γεωργία Λαμπροπούλου-Μπεκρή** σε ηλικία 89 ετών και η ταφή της έγινε τη Δευτέρα 4 Φεβρουαρίου στη Σμέρνα.

• Στην Κέρκυρα, όπου διέμενε τα τελευταία χρόνια, απεβίωσε σε ηλικία 86 ετών ο **Ζαφείρης Αθανασόπουλος του Πέτρου**, την Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου 2008 και εκεί έγινε και η ταφή του.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εκφράζουν θερμά συλλυπητήρια στους οικείους των θανόντων.

Επιτυχίες

• Η **Καλλιόπη (Κέλλυ) Αθανασοπούλου του Πέτρου** αναχώρησε στις 13/2/08 για το Πόρτο της Πορτογαλίας με το πρόγραμμα ERASMUS της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά ανταλλαγές φοιτητών με υποτροφία.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εκφράζουν θερμά συγχαρητήρια στα παιδιά για την επιτυχία τους καθώς και στους γονείς τους.

**Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται
σε όλους τους Μαιμισταίους,
όπου και αν βρίσκονται,
Καλό Πάσχα και Καλή Ανάσταση**

**Το Τ.Σ. Μαιμιστου εύχεται
σε όλους Καλό Πάσχα,
Καλή Ανάσταση και μαλή
αντάμωση στη Μάμιστο**

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΑΙΜΙΛΙΑ Π. ΧΡΙΣΤΑΚΗ

**Διπλωματούχος
Πολιτικός Μηχανικός
Πανεπιστημίου Πατρών**

**ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΜΕΛΕΤΗ - ΕΠΙΒΛΕΨΗ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ**

Αρήνης 23, Ζαχάρω - Καλαβρύτων 7, Αμαλιάδα,
Τηλ.-Φαξ: 26250 33636 - Κιν.: 6972 964228

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΙΣΤΟ



• Τα συνεργεία του Ομίλου Βαρδινογιάννη εργάζονται με εντατικούς ρυθμούς στη Μάκιστο. Έχουν ξεκινήσει από τον Ιανουάριο και ολοκληρώνουν τον καθαρισμό από τα «μπάζα» στα καμένα σπίτια. Σε κάποια έχει πέσει το μπετόν καθαρισμού και παράλληλα έχουν εκδοθεί οι πρώτες άδειες για την ανακατασκευή τους. Αναμένονται οι υπόλοιπες άδειες, οι οποίες βρίσκονται σε διαδικασία έκδοσης.

• Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες ανακατασκευής και διαπλάτυνσης στο γεφύρι, στη θέση Πετσούρια μετά τον Αϊ Γιώργη, όπου δημιουργούταν συχνά πρόβλημα στο δρόμο λόγω υπερχειλίσης του ρέματος.

• Ανακατασκευάστηκε, με μεγαλύτερους σωλήνες, το γεφυράκι στο ρέμα της Παλιόλακας στο δρόμο προς το λιτρουβιό.

• Στο Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου περιλαμβάνεται η ασφαλτόστρωση του δρόμου **Μάκιστος - Χρυσοχώρι**.

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΑΚΙΣΤΟΥ

Η ετήσια επιχορήγηση από το Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου (ΣΑΤΑ) προς το Δημοτικό Διαμέρισμα Μάκιστου ανέρχεται στο ποσό των 7.000,00 ευρώ.

Το Τοπικό Συμβούλιο Μάκιστου συνεδρίασε στις 24 Μαρτίου 2008 και αποφάσισε το παραπάνω ποσό να διατεθεί για:

1. Κατασκευή γέφυρας σε γράνα, μεταξύ χωραφιών του Γεωργίου Λαμπρόπουλου και Αβραάμ Βλάχου στη θέση Μύλος.
2. Κατασκευή οχετών 4 μέτρων στη θέση Νερόλυμα Νικολάου Δ. Πόθου
3. Βελτίωση (τσιμεντόστρωση) αγροτικού δρόμου στη θέση Τσογκόλι (κατηφόρα).
4. Βελτίωση (τσιμεντόστρωση) αγροτικού δρόμου στη θέση Παναγιά από Ιωάννη Λαμπρόπουλου μέχρι παπά-Γρηγόρη Πόθου
5. Βελτίωση (τσιμεντόστρωση) αγροτικού δρόμου από Δάφνη μέχρι Άμπουλα

Επίσης το ΤΣ με αίτηση του προς το Δήμο ζητάει την βελτίωση όλων των αγροτικών δρόμων του Δ.Δ. Μάκιστου.

Ο Πάρεδρος
Πόθος Επ. Νικόλαος

ΖΑΧΑΡΩ

- Κέντρο υγείας

Ο υπουργός Υγείας κ. Αβραμόπουλος παρουσία του Δημάρχου κ. Παναζή Χρονόπουλου θεμελίωσε το Κέντρο Υγείας Ζαχάρως στις 10 Φεβρουαρίου. Πρόκειται για Κέντρο Υγείας Αστικού Τύπου προϋπολογισμού 2,7 εκατ. Ευρώ, κάτι το οποίο αποτελούσε προτεϋών αίτημα και θα συμβάλλει σημαντικά στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας των κατοίκων της περιοχής. Παράλληλα ο υπουργός εξήγγειλε την ίδρυση Γηροκομείου στην περιοχή.

• Συνεχίζουν τα έργα ανάπλασης της πόλης στη Ζαχάρω που είχαν σταματήσει λόγω της πυρκαγιάς, ενώ σύντομα πρόκειται να θεμελιωθεί το νέο κτήριο του Δημαρχείου.

• Επεγράφη τον Φεβρουάριο στη Πάτρα, από τον ΓΓ της Περιφέρειας κ. Σπύρο Σπυριδωνος, η ανάθεση της μελέτης του ΣΧΟΟΑΠ-Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του Δήμου Ζαχάρως.

ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο Σύλλογος Μακιστϊών Ολυμπίας «Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ» πραγματοποίησε στην Αθήνα, στις 2/3/2008, Τακτική Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση στην οποία αναδείχθηκε **νέο Διοικητικό Συμβούλιο** για την διετία 2008-2010, το οποίο αποτελείται από:

Τακτικά μέλη του Δ.Σ.

Πρόεδρος: Μπενάρδος Ζώης του Ευθυμίου

Αντιπρόεδρος: Γρηγοροπούλου Χριστίνα του Αντωνίου

Γενική Γραμματέας: Κοκκαλιάρη Δήμητρα του Αντωνίου

Ειδικός Γραμματέας: Κοκκαλιάρης Διονύσης του Δημητρίου

Ταμίας: Αθανασόπουλος Πέτρος του Ιωάννου

Μέλη: Μπάμης Κων/νος του Ιωάννου

Λινός Διονύσης του Παύλου

Αναπληρωματικά μέλη του Δ.Σ.

Πόθος Ιωάννης του Επαμεινώντα

Λαμπρόπουλος Νικόλαος του Αθανασίου

Γρηγορόπουλος Θανάσης του Αντωνίου

Για την Ομοσπονδία Συλλόγων Επαρχίας Ολυμπίας

«Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ» ορίζονται οι:

1) Λινός Διονύσης του Παύλου

2) Μπενάρδος Ζώης του Ευθυμίου

Για τη Πανελλήνια Συνομοσπονδία Συλλόγων Ηλείας ορίζονται οι:

1) Κοκκαλιάρη Δήμητρα του Αντωνίου

2) Μπάμης Κων/νος του Ιωάννου

3) Μπενάρδος Ζώης του Ευθυμίου

Εφημερίδα «ΜΑΚΙΣΤΙΑ»

Από το ΔΣ ορίζεται υπεύθυνη κατά το νόμο, η Γ.Γ. του Συλλόγου

Κοκκαλιάρη Δήμητρα του Αντωνίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να ευδώσει φωτογραφικό πλύνωμα μνήμης, το οποίο θα περιλαμβάνει φωτογραφίες προσώπων, τοπίων και δραστηριοτήτων των κατοίκων της Μακίστου πριν από την πυρκαγιά.

Παραλαμβάνονται οι συμπατριώτες που έχουν στη διάθεσή τους παλιές κυρίως φωτογραφίες να επικοινωνήσουν με την Γ.Γ. του Συλλόγου μέχρι το Πάσχα (τέλος Απριλίου).

Ευχαριστούμε ευ των προτέρων.

Αρτέμιδα

• Στην Αρτέμιδα η ανάδοχος εταιρεία **J&P Άθαξ** προχωρά σε έναρξη των εργασιών για την επισκευή των σπιτιών. Μέχρι τα μέσα Μάρτη είχαν εκδοθεί 17 άδειες κτηρίων από τα οποία τα 11 είναι σπίτια και τα 6 αποθήκες. Το χρονοδιάγραμμα είναι 16 μήνες για 84 κτήρια και δίκτυα υποδομών.

Όλοι μαζί για τη Μάκιστο

Συνέχεια από τη σελ. 1

έχει διάσταση «πολιτική», όχι με τη στενόμευαλη αντίληψη της κομματικής ταυτότητας αλλά με την αντίληψη του ενδιαφέροντος που ένας σύλλογος οφείλει να έχει για όσα συμβαίνουν στην πόλη του.

2. Είμαστε βέβαιοι ότι μέριμνα όλων μας είναι το καλό του τόπου μας. Όλοι, ακόμα και κάποιιοι που ίσως έχουν διαφορετικές απόψεις για τον τρόπο που πρέπει να διαχειριστούμε τα πράγματα για να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, συμφωνούν στο ότι κάθε προσπάθεια στοχεύει στο κοινό καλό. Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι κάποιος πατριώτης μέσα από τις κινήσεις του επιθυμεί μόνο το προσωπικό του όφελος. Στόχος είναι το σύνολο. Αν παίρνονται πρωτοβουλίες που βελτιώνουν τον τόπο μας, αμέσως αυτό έχει αντίκτυπο και στο ατομικό επίπεδο. Αντίθετα ό,τι γίνεται με στόχο μόνο το ατομικό συμφέρον, τελικά μακροπρόθεσμα λειτουργεί εις βάρος μας, γιατί για να υπάρξει ατομική ευημερία χρειάζεται πρωτίστως η ευημερία της πόλης, της οποίας όλοι αποτελούμε κομμάτια της. Διαφορετικά χάνεται η κοινωνική συνοχή, στοιχείο απαραίτητο για μια ισορροπημένη κοινωνία.

3. Ο τρόπος με τον οποίο επιδιώκουμε το καλό του τόπου μας είναι μια άλλη πλευρά που μας απασχολεί. Ο Σύλλογος είναι μια ομάδα πολιτών με κοινές αξίες και κοινά σημεία αναφοράς και σαν τέτοια έχει

πραγματικά μεγάλη δύναμη, αν θέλει να την χρησιμοποιήσει σωστά.

Η πελατειακή σχέση με την συντεταγμένη πολιτεία, πάγια τακτική της ελληνικής πολιτικής ζωής εδώ και δεκαετίες, δεν μπορεί να έχει θέση σε μια σύγχρονη αντίληψη του πολιτικού και κοινωνικού βίου. Όταν ένας Σύλλογος, μια ομάδα πολιτών, διεκδικεί το δικαίωμά του στο μέλλον, αυτό δεν μπορεί να γίνεται μέσω σκοτεινών διεργασιών, επαφών, παραγόντων, γνωριμιών και δοσοληψιών, χωρίς διαφάνεια. Ό,τι μας αναλογεί δεν μας δίνεται σαν χάρισμα αλλά γιατί δίκαια μας ανήκει.

Η πελατειακή αντίληψη της πολιτικής τι μας πρόσφερε όλες τις προηγούμενες δεκαετίες που εφαρμόζεται; Μπόρεσε να δώσει ένα πραγματικό όραμα στον τόπο μας; Η εξαντλήθηκε όλη η επιρροή των παραγόντων στην κατασκευή ενός δρόμου, αίτημα δεκαετιών, που κι αυτός παρουσιάζει μειονεκτήματα; Μπόρεσε να προστατεύσει όλο μας τον πλούτο που δεν ήταν άλλος από το περιβάλλον μας; Αξιολόγησε όσα πραγματικά έπρεπε;

4. Για δεκατέσσερα χρόνια με το Σύλλογο παλέψαμε και αν ίσως καταφέραμε κάτι, ήταν να κάνουμε τα νέα παιδιά, τη νέα γενιά, που οι περισσότεροι σήμερα είναι μαθητές λυκείου, φοιτητές ή εργαζόμενοι να αγαπήσουν το χωριό και να το δουν σαν το ιδανικό τους. Δεν έχουμε δικαίωμα να τους δεί-

ξουμε λάθος δρόμο στο πώς θα αγωνίζονται για το μέλλον του. Κι ο δρόμος αυτός που πάει μπροστά είναι η πραγματικά «πολιτική στάση» του συνειδητοποιημένου πολίτη που ξέρει τι θέλει και το διεκδικεί. Μακριά από στενές κομματικές ταυτότητες και συμβιβασμούς.

5. Η συνεργασία μας με την τοπική αυτοδιοίκηση είναι δεδομένη και θα την επιδιώξουμε με κάθε τρόπο. Εξάλλου, ο Πάρεδρος του χωριού μας, Νικόλαος Πόθος, ήταν πάντα κοντά στο Σύλλογο και είναι τόσα χρόνια που από αυτή τη θέση έχει αποδείξει το πραγματικό ενδιαφέρον του για την κοινή μας υπόθεση που λέγεται Μάκιστος. Με τα τελευταία γεγονότα δοκιμάστηκε σκληρά, αλλά βγήκε νικητής και θα τον έχουμε ανάγκη να είναι δίπλα μας στο μέλλον.

Όλοι όσοι υπηρέτησαν σε προηγούμενα συμβούλια του Συλλόγου μας, ας είναι κοντά μας, η εμπειρία τους είναι πολύτιμη.

6. Ας γίνει σαφές ότι η Μάκιστος ανήκει σε όλους τους Μακισταίους, τόσο στους λιγιστούς πια, κυρίως ηλικιωμένους, που την κατοικούν όλο το χρόνο, όσο και στους «άλλους», που έρχονται όσο συχνότερα μπορούν, έχουν εκεί τα σπίτια και τις περιουσίες τους, τις αναμνήσεις τους και τους τάφους των προγόνων τους. Αυτοί, όλοι μαζί, αποτελούν τη Μάκιστο και όλοι αισθανόμαστε ντόπιοι. Κάθε προσπάθεια διαχωρισμού των πατριωτών σε δύο κατηγορίες, αποτελεί σφάλμα που δεν εξυπηρετεί την ενότητα, αλλά μόνο τα σκο-

τεινά συμφέροντα ξένων με τον τόπο μας παραγόντων και μια τέτοια αντίληψη δεν έχει θέση στο χωριό μας. Πράγματι αυτός ο διαχωρισμός θα βόλευε πάρα πολύ τα σχέδια όσων ονειρεύονται την ερήμωση της επαρχίας μας και την παράδοσή της σε άλλα συμφέροντα.

7. Η εφημερίδα «Μακιστία» που για δώδεκα χρόνια αδιαλείπτως εκδίδεται με περισσή αγάπη και αποτελεί θήμα ελεύθερης έκφρασης των Μακισταίων και όχι μόνο, πιστεύουμε ότι είναι αναγκαίο να συνεχίσει το έργο της με την ίδια δυναμική και με νέες ιδέες που θα την βελτιώσουν τόσο στη μορφή όσο και στο περιεχόμενο. Δεν αποτελεί ιδιοκτησία κανενός και η ύπαρξή της δικαιώνεται όταν γίνεται φορέας διακίνησης ιδεών και απόψεων που τίθενται σε δημιουργικό διάλογο.

8. Ολοκληρώνοντας τις σκέψεις μας θα θέλαμε να τονίσουμε ότι η ενότητα όλων των Μακισταίων είναι βασικό στοιχείο στην προσπάθεια που θα κάνουμε. Η παρουσία εξάλλου τόσων πατριωτών στη Γενική Συνέλευση αυτό αποδεικνύει. Αντιπάλους ανάμεσά μας δεν έχουμε. Δεν αισθανόμαστε ότι έχουμε να αντιπαλέψουμε με κανέναν για κάτι. Όλοι έχουμε τον ίδιο στόχο και για αυτό ζητάμε τη συνεργασία όλων σας. Για να μην πεθάνει, τουλάχιστον, η ελπίδα πως αυτός ο τόπος ανήκει πρωτίστως στην τοπική κοινωνία του και πρέπει να συνεχίσει να ζει χωρίς εκπώσεις στις αξίες και στις αρχές της.

Το Δ.Σ του Συλλόγου Μακισταίων

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΙΣΤΑΙΟΥΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

στον εαυτό μας και ύστερα στον συνάνθρωπό μας, ότι θα χαράξουμε από κοινού νέα πορεία για την αντιμετώπιση των τόσων δυσεπίλυτων ζητημάτων που αφορούν τον τόπο μας.

Ας ξεπεράσουμε τις όποιες πικρίες έχουμε και ας τις μετατρέψουμε σε αισιοδοξία και αγώνα. Αντίπαλός μας δεν είναι κανένας συμπατριώτης, αλλά τα τεράστια προβλήματα που δημιουργήθηκαν μετά τις πυρκαγιές, και τα οποία καλούμαστε και πρέπει άμεσα να αντιμετωπίσουμε από κοινού.

Στόχος μας πρέπει να γίνει η καλύτερη αξιοποίηση κάθε ευκαιρίας που μας προσφέρεται, είτε από την Πολιτεία είτε από κάποιους ιδιωτικούς φορείς, για την ομαλότερη και άμεση επαναφορά των συμπατριωτών μας στα σπίτια τους και την αποκατάσταση της περιουσίας τους, αλλά και γενικότερα στην πρότερη κατάσταση του περιβάλλοντος.

Αυτά όμως δεν είναι δυνατόν να επιλυθούν με λόγια. Πρέπει όλοι μαζί να σκύψουμε με ζήλο και έμπρακτο ενδιαφέρον πάνω στα προβλήματα. Ο Σύλλογός μας έχει τη διάθε-

ση και την επιθυμία να συνεργαστεί αρμονικά και δημιουργικά με τον Πρόεδρο και το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας, να συνδράμει ενεργά σε κάθε ανάγκη που θα υπάρξει. Το ίδιο όμως επιθυμεί και θέλει στη συνεργασία του και με τον Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο της περιοχής μας.

Πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα όμως, αγαπητοί συμπατριώτες, πρέπει να εφαρμόσουμε το ρηθέν: «Η ισχύς εν τη ενώσει»...

ΖΩΗΣ ΜΠΕΝΑΡΔΟΣ
Πρόεδρος του Συλλόγου Μακισταίων Ολυμπίας

Η ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΘΥΣΙΑ...

Στη μνήμη τους

Στο λάβρο καλοκαίρι και μες στη σιγαλιά,
Αυγούστου μεσημέρι εξέσπασε η φωτιά,
Σαν κύματα οι φλόγες σε κάμπους και πλαγιές,
οι πύρινες οι γλώσσες ανοίγουνε πληγές.

Η «Κόλαση» του Δάντη εμπρός τους ωχριά...
Ανοιξαν τον Άδη κι ο θάνατος οχιά...
Τα σπίτια και τα δάση τυλίγει η φωτιά,
οι άνθρωποι φωνάζουν, το χάος αντηχά...

Παλεύουν με τον Χάρο στη φονική στροφή
κι η μάνα σαν τον φάρο να σώσει προσπαθεί
τα τέσσερα παιδιά της, την ίδια τη ζωή,
που μες την αγκαλιά της να κρύψει δεν μπορεί...

Οι φλόγες τούς αρπάζουν με φοβερό θυμό
και οι ζωές αλλάζουν πορεία και σταθμό...
Ανάθεμα στο χέρι που βάζει τις φωτιές,
τα πάντα καταστρέφει, μας καίει τις καρδιές...

Κι αν έσβησαν στη δίνη τόσες πολλές ψυχές
κοντά μας θα γυρίζουν σ' αφέγγαρες βραδιές.
Ανάμνηση θα γίνουν –μα μέσα μας πληγή–
Θηλιές που θα μας πνίγουν τ' αμέτρητα «γιατί»...

ΖΩΗΣ ΜΠΕΝΑΡΔΟΣ

(24/8/2007)

ΑΓΙΑΝΝΙΟΥ



Στη γιορτή του Αϊ Γιάννη ή αλλιώς τ' Αγιαννιού, που είναι ο Πολιούχος της Μακίστου, δεν συνηθίζεται να συμμετέχουν πολλοί από τους συμπατριώτες που μένουν μακριά από το χωριό. Εορτάζεται συνήθως από τους ντόπιους, από εκείνους τους ανθρώπους που μένουν μόνιμα στο χωριό, οι οποίοι με το πέρασμα των χρόνων όλο και λιγότευαν. Κάπου-κάπου ερχόταν και κάποιος συγγενής ή φίλος από άλλα μέρη. Όμως στον φετινό εορτασμό, δυστυχώς έλειψαν πολλοί και «μονομιές». Κάποιοι, χάθηκαν στην πυρκαγιά, κάποιοι «έφυγαν» από τη ζωή ενώ κάποιοι άλλοι, αφού έχασαν τα σπίτια τους ακολούθησαν τα παιδιά τους στις πόλεις. Μετά τη Θεία Λειτουργία, οι λιγοστοί που απόμειναν αντάλλαξαν με αγάπη μια και μεγάλη θλίψη τα «Χρόνια Πολλά». Ο Γιαννάκης του Νώντα -ήταν μια παρηγοριά- έφερε γλυκά και κέρασε για τη γιορτή του. Τα μάτια βούρκωσαν και τα λόγια περίσσευαν... Εμείς απομείναμε...

Δ.Κ.

ΕΞΙ

ΜΗΝΕΣ ΜΝΗΜΗΣ

Έξι μήνες πέρασαν από τη φωτιά (24 Αυγούστου 2007 – 24 Φλεβάρη 2008). Έξι μήνες οδύνης και απελπισίας για τους ανθρώπους που χάσαμε τόσο άδικα και με τόσο δραματικό τρόπο.



Από το τρισάγιο στο Νεκροταφείο

Για τους δικούς μας, τους επτά Μακιστσίους που μας λείπουν και τώρα και για πάντα. Για τους συγγενείς και φίλους Κουμουθεκρέους, την Αθανασία με τα τέσσερα παιδιά της, τον Χαρίλη και τόσους άλλους... Οδύνη για όλους αυτούς που χάθηκαν εκείνη τη μέρα τις φρίκης. Στα χωριά μας οι άνθρωποι ντύθηκαν στα μαύρα και δεν είχαν στις εκκλησιές τους παρά Τρισάγια και Μνημόσυνα... Δεν υπάρχουν λόγια. Εκείνο που πρέπει, είναι να μη λησμονήσουμε. Να μην αφήσουμε να περάσουν στη λήθη οι άνθρωποι και τα γεγονότα. Ας κάνουμε ό,τι μπορούμε και για εκείνους που έμειναν και ας ευχηθούμε ποτέ να μην ξαναζήσει ο τόπος μας παρόμοια καταστροφή.

Δ.Κ.



Οι Μακιστσίοι στη μνήμη των νεκρών τους. Του Νίκου, της Μαριγούλας, της Γιαννίτσας, του Νιόνιου, της Ελένης, του Γιώργου, της Γεωργίας... «Αιωνία τους η μνήμη»

Νέα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ από τις ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Σε τηλεμαραθώνιο που οργάνωσε στο τέλος του Αυγούστου, η **ΑΙΓΑΙΟ TV της Σύρου σε συνεργασία με τη Νομαρχία Κυκλάδων και το Σύλλογο Πελοποννησίων Σύρου «Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ»**, όπου συμμετείχαν όλοι οι τοπικοί φορείς της Σύρου και στηρίχθηκε από όλους τους Κυκλαδίτες, συγκεντρώθηκε το ποσό των 70.000,00 ευρώ και αγοράστηκαν 12.000 ελαιόδενδρα για τους πυρόπληκτους κατοίκους του Δήμου Ζαχάρως.

Την Παρασκευή **29 Φεβρουαρίου** σε ειδική τελετή στην Αρτέμιδα, έγινε η παράδοση στους εκπροσώπους των Τοπικών Συμβουλίων των πυρόπληκτων Δημοτικών Διαμερισμάτων, από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κυκλάδων με επί κεφαλής τον νομάρχη κ. Δημήτρη Μπάιλα, τον δ/ντή της εφημερίδας «Κοινή Γνώμη» κ. Μάριο Βουτσίνο και τον εκπρόσωπο της ΑΙΓΑΙΟ TV κ. Μπάμπη Κουλούρα. Παραβρέθηκαν ο νομάρχης Ηλείας κ. Καφύρας, ο δήμαρχος Ζαχάρως κ. Χρονόπουλος και αρκετοί κάτοικοι των χωριών.

Ο νομάρχης Κυκλάδων έχοντας ζήσει ο ίδιος στον τόπο του την μεγάλη τραγωδία με το ναυάγιο του «ΣΑΜΙΝΑ», συγκλονισμένος από την εικόνα των καμένων χωριών, είπε «συνήθως λένε ότι η φαντασία ξεπερνάει τη λογική και το νου, αλλά εδώ ο νους και η λογική ξεπερνάει τη φαντασία». Όσο για την προσφορά τόνισε ότι «στην ουσία είναι ο οβολός του κάθε μεροκαματιάρη, του κάθε ψαρά, του κάθε εργάτη ναπηγείου και κάθε καβοδέτη».

Στη Μάκιστο δόθηκαν 1000 ελαιόδεντρα, 20 ξινόδεντρα και 3 κουκουναριές, τα οποία παρέλαβε το Τοπικό Συμβούλιο.

Σαν Μακισταίοι θέλουμε να εκφράσουμε ολόψυχα τις θερμές ευχαριστίες μας, πρώτα-πρώτα προς όλους τους Κυκλαδίτες, τους κατοίκους των μικρών πανέμορφων νησιών μας, για την ευαισθησία και την αλληλεγγύη που έδειξαν. Επίσης τις ευχαριστίες μας προς την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κυκλάδων και την ΑΙΓΑΙΟ TV για την πρωτοβουλία και ειδικά προς τον Σύλλογο Πελοποννησίων Σύρου και τον αντιπρόεδρό του και συμπατριώτη κ. Απόστολο Κοπανισάνο από την Αρήνη.

ΛΑΔΙ

Η ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΗΛΕΙΑΣ-ΟΛΥΜΠΙΑΣ διέθεσε στα πλαίσια αλληλεγγύης προς τους πυρόπληκτους κατοίκους της Μάκιστου **225 κιβώτια ελαιόλαδο**, τυποποιημένο σε συσκευασία των πέντε λίτρων, με την επωνυμία ΟΛΥΜΠΙΑ-ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΑΡΘΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ.

Ευχαριστούμε θερμά την ΕΑΣ για την ευγενική χορηγία.

• Το ελαιόλαδο και τα ελαιόδεντρα, με απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου Μάκιστου, θα κατανεμηθούν στους κατοίκους σύμφωνα με τις καταστάσεις του Ελαιοκομικού Μητρώου.

Καϊάφας

• Ο Υπουργός Τουρισμού κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος σε συνέντευξη τύπου, σχετικά με την παρουσίαση προτεραιοτήτων στον τουριστικό τομέα για το 2008 και ειδικά για τον ιαματικό τουρισμό, ανέφερε ότι **«ο Καϊάφας δεν παραχωρείται και θα παραμείνει υπό δημόσιο έλεγχο»**. Και πρόσθεσε ότι θα ανακαινιστεί το ιαματικό κέντρο και θα δημιουργηθεί ένα πρότυπο κέντρο αναψυχής με ήπιες δραστηριότητες, ένα σύγχρονο ναυαθλητικό κέντρο στην περιοχή.

• Από τον διευθύνοντα σύμβουλο της Εταιρείας Τουριστικής Ανάπτυξης κ. Χάρη Κοκκώση, παρουσιάστηκε τον Ιανουάριο προς τις Τοπικές Αρχές, το πλάνο που θα κινηθεί η εταιρεία σχετικά με την αξιοποίηση του Καϊάφα. Περιλαμβάνει την βελτίωση της εικόνας των Ιαματικών Πηγών με ήπιες παρεμβάσεις (προϋπ. 5 εκατ. ευρώ). Στόχος είναι η μετατροπή της περιοχής σε ένα πρότυπο κέντρο περιβαλλοντικού τουρισμού.

Επίσης έχει εκπονηθεί μελέτη αναδάσωσης του δάσους του Καϊάφα (προϋπ. ένα εκατ. ευρώ) ενώ υπάρχουν μελέτες υλοτόμησης και αντιδιαβρωτικών έργων. **Οι παρεμβάσεις θα γίνουν από την ίδια την ΕΤΑ και θα είναι απόλυτα φιλικές προς το περιβάλλον για τον λόγο ότι η περιοχή εντάσσεται στο «NATURA 2000».**

Ιόνια Οδός

• Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ζαχάρως κατά πλειοψηφία, σε συνεδρίασή του στις 15 Ιανουαρίου τάχθηκε υπέρ της προς τα δυτικά χάραξης της Ιόνιας Οδού. Μετά τον Καϊάφα θα ακολουθήσει τις γραμμές του τραίνου μέχρι τη Νέδα, με δύο βοηθητικές οδούς καθώς και δύο κόμβους εξόδου, ο ένας μετά τον Καϊάφα στο ύψος του νυχτερινού κέντρου «Εναστρον» και ο άλλος στο Μπισχινόκαμπο. Από τον Καϊάφα έως το Γιαννιτσοχώρι θα δημιουργηθούν δύο βοηθητικές οδοί ενώ η πρόσβαση από τη Ζαχάρω προς το δάσος του Καϊάφα, θα γίνεται μέσω δευτερεύοντος οδικού δικτύου. **Η πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου θεωρεί ότι η δυτική χάραξη δεν προκαλεί καταστροφή στο περιβάλλον και στις περιουσίες των κατοίκων ενώ αντίθετα θα φέρει ανάπτυξη στον τόπο. (!;)**

Πρωτοβουλίες Πολιτών

• Δενδροφύτευση 50 στρεμμάτων, στη θέση Μάριζες, στους πρόποδες του Λαπίθα, πραγματοποιήσαν μέλη της οικολογικής κίνησης «Ο Λαπίθας», στις αρχές του Μάρτη. Σε συνεννόηση με το Δασαρχείο Κρεστένων, το οποίο τους υπέδειξε το χώρο, φυτεύτηκαν 2.500 κουκουναριές.

• Στο Λέπρεο, το Τοπικό Συμβούλιο σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο και τη συμμετοχή των κατοίκων σε μια προσπάθεια να αποκαταστήσουν το καμένο δάσος, ξεκίνησαν τη δενδροφύτευση από την είσοδο του χωριού.

Οι κινήσεις αυτές των κατοίκων έχουν πολύ μεγάλη και ουσιαστική σημασία, αλλά παράλληλα έχουν και συμβολικό χαρακτήρα, σχετικά με την ευαισθητοποίηση και την αναγκαιότητα συμμετοχής των πολιτών στην αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος.



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΗΛΕΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

αχ. Δ/νση: ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ, Τ.Κ. 27 100, ΠΥΡΓΟΣ
Πληροφορίες: Γραφείο Διευθυντή
ηλέφωνο: 2621-035743
αχ: 2621-027777
e-mail:

Πύργος, 7/03/2008
Αριθ. Πρωτ. 3253

ΠΡΟΣ:
Τα ΜΜΕ Ν. Ηλείας
Εδρες τους.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΜΕΝΩΝ ΕΛΑΙΩΝΩΝ

Σχετικά με το παραπάνω θέμα η Δ/ση Αγροτικής Ανάπτυξης (Δ.Α.Α) ζητά την προσοχή των πληγέντων ελαιοκαλλιεργητών στα παρακάτω σημεία.

- Οι πρόσφατοι παγετοί που έπληξαν τον νομό μας δημιούργησαν σοβαρές ανακατατάξεις ως προς την εξατομίκευση των ζημιών από την πλευρά του ΕΛΓΑ και συνεπώς ως προς την διαχείριση των πληγέντων ελαιόδεντρων και από τις φωτιές και από τον παγετό.
- Το προηγούμενο διήμερο (5-6/03/2008) ενημερώθηκαν σχετικά οι Γεωτεχνικοί του νομού μας από ειδικούς επιστήμονες του Γεωπονικού Πανεπιστημίου και του ΕΘΙΑΓΕ, ενημέρωση η οποία προφανώς πρέπει να φθάσει στους τελικούς αποδέκτες που είναι οι πληγέντες ελαιοκαλλιεργητές.

➤ Η Δ.Α.Α μετά την συνεργασία με τους παραπάνω φορείς και τον ΕΛΓΑ κάνει γνωστό στους πυρόπληκτους ελαιοκαλλιεργητές ότι **μπορούν και πρέπει** να κόψουν τα καμένα ελαιόδεντρα πριν από την εξατομίκευση των ζημιών στον κορμό ή στους βραχίονες, **εντός του Μαρτίου και πριν** από την ενεργοποίηση των φυτών με την άνοδο των θερμοκρασιών (δηλ. πριν τον μήνα Απρίλιο), υπό την προϋπόθεση ότι θα αφήσουν ως μάρτυρες **μια σειρά** ελαιόδεντρων οριζόντια ή κάθετη ή διαγώνια με αριθμό δένδρων τουλάχιστον 10% επί του συνόλου. Οι μάρτυρες είναι απαραίτητοι όχι μόνο για τον προσδιορισμό της ζημιάς αλλά κυρίως για την εκτίμηση της παραγωγής των ελαιόδεντρων και την κατάταξη στην αντίστοιχη κατηγορία καταβολής της απώλειας εισοδήματος.

- Το παρόν δελτίο τύπου αποτελεί μια πρώτη προσπάθεια ενημέρωσης των ελαιοκαλλιεργητών. Θα ακολουθήσουν και άλλες πληρέστερες με κάθε τρόπο που παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία.

Όμως επειδή -το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό- καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να αναζητήσουν **και μόνοι τους** σχετικές πληροφορίες από όλους τους Γεωτεχνικούς του νομού μας και φυσικά από τους Γεωτεχνικούς της Υπηρεσίας μας.

Με εντολή Νομάρχη
Ο Δ/ντής Αγροτικής Ανάπτυξης

Χριστοδουλόπουλος Δημ.
Γεωπόνος

• Το παραπάνω έγγραφο μέχρι να φτάσει στους αποδέκτες δηλ. τους ίδιους τους αγρότες, το πιθανότερο είναι να έχει περάσει ο Μάρτης.

Οι πυρόπληκτοι αγρότες με αγωνία περίμεναν τις εντολές, του ΕΛΓΑ και των αρμοδίων, για το τι πρέπει να κάνουν με τις καμένες ελιές. Ελάχιστοι ήταν εκείνοι που πήραν μόνοι τους την πρωτοβουλία και προχώρησαν σε κλαδέματα.

Δημοσιεύματα φέρουν τον ΕΛΓΑ να καλεί με εγκύκλιό του (στις 14 Φεβρουαρίου 2008) τους παραγωγούς να κόψουν τα καμένα.

Ο αντινομάρχης κ. Νίκος Μιχαλόπουλος παραχώρησε συνέντευξη Τύπου κι έκανε αναφορά σε ενημερωτική ημερίδα που πραγματοποιήθηκε από το ΕΘΙΑΓΕ και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο στις 5-6 Μαρτίου, με θέμα την αποκατάσταση των πυρόπληκτων ελαιώνων καθώς και πρακτικές οδηγίες προς τους γεωπόνους. Επίσης διευκρίνισε ότι το έγγραφο του ΕΛΓΑ απεστάλη την 14η Μαρτίου και δεν αφορούσε το νομό Ηλείας. Οι εξατομικεύσεις θα αρχίσουν στις αρχές Απριλίου και θα ολοκληρωθούν σε τρεις μήνες με την πρόσληψη 150 γεωπόνων.

Αν οι αρμόδιοι βρίσκονται σε τέτοια σύγχυση, τότε εμείς τι να πούμε...

«Σαχάρα» 400.000 στρέμματα στα καμένα της Ηλείας και της Εύβοιας

Περισσότερα από 400.000 στρέμματα απειλούνται άμεσα να γίνουν έρημος στα καμένα της Ηλείας και της Εύβοιας, ενώ άλλα 596.081 στρέμματα κρίνονται ως μετρίου κινδύνου, σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Πιο συγκεκριμένα, οι υψηλού κινδύνου περιοχές στην Εύβοια που οδεύουν προς ερημοποίηση αν δεν ληφθούν εγκαίρως τα απαραίτητα μέτρα ανέρχονται σε 165.452 στρέμματα, τα οποία ισοδυναμούν με το 67% των καμένων εκτάσεων. Επιπλέον 80.406 στρέμματα (32,5%) χαρακτηρίζονται «ευαίσθητα», που σημαίνει ότι θα πρέπει και για αυτά να γίνουν έργα ώστε να αποτραπεί η υποχώρηση και διάβρωση του εδάφους, ώστε να καταστούν ξανά καλλιεργήσιμα.

Ακόμα μεγαλύτερες εκτάσεις, σύμφωνα με την έρευνα, απειλούνται στην Ηλεία: από το σύνολο των καμένων του νομού, ως ιδιαίτερα υψηλού κινδύνου για ερημοποίηση χαρακτηρίζεται το 25,8%, δηλαδή 234.730 στρέμματα. Οι μετρίου κινδύνου ή ευαίσθητες, εκτάσεις υπολογίζονται στα 596.081 στρέμματα (65,6%).

«Αν δεν προστατευθούν αποτελεσματικά οι πυρόπληκτες περιοχές από την διάβρωση των εδαφών, που είναι η κύρια διεργασία υποβάθμισης, διατρέχουν μεγάλο κίνδυνο ερημοποίησης. Δηλαδή η απώλεια του εδάφους από τη διάβρωση, σε συνδυασμό με το μέτριο βάθος των εδαφών αυτών και τις σχετικά ξηρές και θερμές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή, θα συντελέσει στη μειωμένη ανάπτυξη ή την απώλεια της πολυετούς βλάστησης και στη δημιουργία γυμνών ή μερικώς καλυμμένων περιοχών με φρυγανώδη βλάστηση. Επίσης μπορεί να υπάρξει μειωμένη παραγωγή των γεωργικών καλλιεργειών», λέει στα «ΝΕΑ» ο κ. Κώστας Κοσμάς, μέλος της Εθνικής Επιτροπής κατά της Απερήμωσης και αναπληρωτής καθηγητής στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, που μαζί με τους συναδέλφους του κ. Καίρη και Μουστάκα συνέταξαν τους χάρτες επικινδυνότητας ερημοποίησης των καμένων εκτάσεων.

Βασικό όπλο κατά της διάβρωσης και της απογύμνωσης των εδαφών σύμφωνα με τους ειδικούς είναι τα αντιδιαβρωτικά και τα αντιπλημμυρικά έργα. Όπως επισημαίνει ο νομάρχης Ηλείας κ. Χαράλαμπος Καφύρας, «μόνο στην περιοχή γύρω από την Ολυμπία έχουν προχωρήσει τα έργα σε ικανοποιητικό βαθμό από το υπουργείο Πολιτισμού». Ο ίδιος αναφέρει ότι στις υπόλοιπες περιοχές του νομού γίνονται μεμονωμένες προσπάθειες από τα δασαρχεία για την αντιμετώπιση της διάβρωσης.

Σύμφωνα με τον καθηγητή Γεωλογίας κ. Ευθύμιο Λέκκα, η περιοχή του Νομού Ηλείας που κινδυνεύει περισσότερο από όλες να γίνει «έρημος» βρίσκεται θόρεια της Ανδρίτσαινας, όπου υπάρχουν ασβεστολιθικά πετρώματα με ελάχιστο στρώμα εδάφους. «Πρόκειται για οριστικά απολεσθείσες περιοχές, καθώς το όποιο έδαφος υπήρχε έχει ήδη παρασυρθεί», αναφέρει ο κ. Λέκκας.

Ανύπαρκτα τα αντιδιαβρωτικά έργα

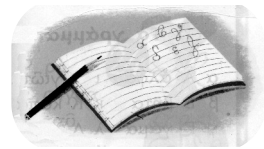
Το ποσοστό των αντιδιαβρωτικών έργων που έχουν πραγματοποιηθεί στην Ηλεία δεν καλύπτει περισσότερο από 1% της συνολικής έκτασης των καμένων, ενώ πολλά από αυτά έχουν γίνει με λάθος τρόπο, επισημαίνει ο καθηγητής Γεωλογίας κ. Λέκκας.

«Το καλοκαίρι προχωρήσαμε σε διανοίξεις χειμάρρων για την αποφυγή των πλημμυρών, ενώ έχουν γίνει και κάποιες αποσπασματικές επεμβάσεις. Όσον αφορά τα έργα υποδομής και αποκατάστασης, προς το παρόν έχουμε υποβάλει προτάσεις και περιμένουμε να ενταχθούν σε προγράμματα από το υπουργείο Οικονομικών» αναφέρει ο κ. Κυριάκος Ηλιάς, από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Εύβοιας. «Η αδράνεια της κυβέρνησης στην υιοθέτηση μέτρων αποκατάστασης των πληγείσων περιοχών ώστε να περιοριστεί ο κίνδυνος ερημοποίησης είναι ακατανόητη.

Όπως προκύπτει και από την απάντηση του κ. Δήμα, οι δυνατότητες που έχουν τα κράτη μέλη για να εξασφαλίσουν συγχρηματοδότηση δράσεων και πολιτικών για την προστασία του περιβάλλοντος, από τα διαβρωτικά ταμεία και το Ταμείο Περιφερειακής Πολιτικής, είναι τεράστιες» επισημαίνουν οι ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ κ. Αννυ Ποδημάτα και κ. Ευαγγελία Τζαμπάζη, οι οποίοι πρόσφατα υπέβαλαν ερώτηση στην Κομισιόν σχετικά με την ερημοποίηση.

Από τα «Νέα»

Τα παιδιά γράφουν



Πυρκαχιά στο δάσος

Κάποτε υπήρχε ένα δάσος όλο πράσινο. Εκεί υπήρχαν ζώα, πουλάκια, πουλιά & δέντρα. Εγώ πήγα να στο δάσος με τον πατέρα & βλέπαμε τα πουλιά να κελαιδάνε μέσα στα φουντωτά δέντρα, χελώνες να τρώνε χορτάρια & από εκεί πάνω βλέπαμε όλα τα χωριά.

Μία μέρα που ήμουν στο δάσος άκουσα κάτι κάποιες να μιλάνε, αλλά εγώ δεν κατάλαβα τι λέχανε. Πήγα πιο κοντά & άκουσα να λένε:

- Τιμ, φοβάμαι αυτών τον αέρα
- Γιατί Λόλα;
- Επειδή οι κακοί άνθρωποι μπορούν να βάλουν φωτιά στο δάσος τώρα.

Εγώ σκέφτηκα ότι είμαι κακός, & πήγα στον πατέρα μου ερχόμενος. Οι κάποιες με άκουσαν & τρέφανε από την άλλη μεριά, αλλά δεν τρέφανε πολύ γιατί είδανε έναν καπνό να κρύβει τον ουρανό & λέει η Λόλα:

- Φωτιά, φωτιά τρέφει να βωθείτε. Εγώ την άκουσα την Λόλα & κάθισα την πυροσβεστική. Η πυροσβεστική άρχισε & εidoποίησα τα χωριά να φυλαχούν οι άνθρωποι.

Οι αεροπλάνα ήρθαν αλλά το χωριό μου κάηκε. Τα ζώα χτύπησαν επειδή ήρθαν μαζί μας.

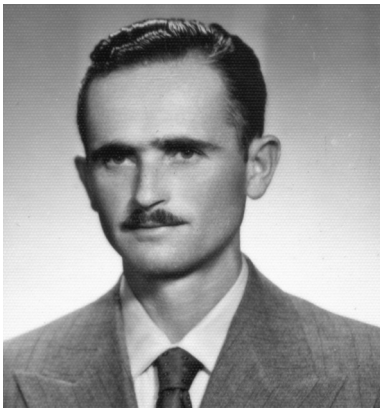
Άγγελος Αθανασίου

Προσωπογραφίες

Στάθης Λουμπής

Ο μπάρμπα-Στάθης μετά την καταστροφική πυρκαγιά της 24ης Αυγούστου βρέθηκε στην Αθήνα μαζί με τη σύζυγό του κα Παναγιώτα. Το σπίτι τους στη Μάκιστο, ήταν από τα πρώτα που τυλίχτηκαν στις φλόγες και δεν έμεινε τίποτα παρά μόνο οι τοίχοι.

Έτσι τα παιδιά τους, τους πήραν στην Αθήνα, τους νοίκιασαν ένα διαμέρισμα όπου και τους συναντήσαμε. Μας υποδέχτηκαν με μεγάλη χαρά και ιδιαίτερη ζεστασιά, μιας και τώρα πια δεν συναντούν συχνά συγχωριανούς. Και εγώ ένωσα λίγο αμήχανα, γιατί τους παλιούς αυτούς ανθρώπους έχω μάθει να τους βλέπω στο χώρο τους, το χωριό. Ο μπάρμπα-Στάθης περιμένει στωικά να φύγει από τη «φυλακή», να γίνει το σπίτι του και να ξαναγυρίσει στον τόπο του.



– Θα προτιμούσα να τα λέγαμε στο παραγώνι, στο σπίτι σας στη Μάκιστο, αλλά δυστυχώς για όλους τους Μακισταίους, η ζωή τα έφερε διαφορετικά.

– Βέβαια! Στο τζάκι θα ήτανε ωραία αλλά η ζωή τα έφερε πολύ ανάποδα. Ξέρετε τι ήταν η Μάκιστος, του Μπαράκου; Όλα τα γύρω χωριά ελέγανε «σαν του Μπαράκου!». Πραγματικώς, ήτανε από όλα τα χωριά πρώτη στα εισοδήματα, στα βρωμοκρίθια...

– **Εννοείς τα δημητριακά, σιτάρι, κριθάρι, θρώμη κ.λπ.**

– Ναι. Είχαμε και τις σταφίδες. Εβγάζαμε οι Μπαρακίτες, ίσαμε δώδεκα τόνους σταφίδα, τη μαύρη σταφίδα. Αλλά και τα αμπέλια, τα κρασιά. Ετρυγάναμε μέχρι τις 15 Οκτώβρη οι Μπαρακίτες.

– **Οι άλλοι οι Σκληθαίοι ή οι Τρυπαίοι δεν είχανε;**

– Οι Τρυπαίοι είχανε κάποια παρουσία, αλλά οι Σκληθαίοι, κάπως ο

τόπος τους δεν ήτανε τόσο καλός και δεν βγάζανε πολλά εισοδήματα.

Ετρυγάγαμε όλο το Σεπτέμβρη. Ο κατώτερος έβγανε από 300 οκάδες, ενώ οι ανώτεροι βγάζανε από 1000 οκάδες κρασί. Και εκουβαλάγαμε οι Αντριτσάνοι, αγωγιάτες*, ίσα με 80 μουλάρια, το μούστο... Και εμένανε επάνω σταφύλια, εμένανε ατρύγητα τα αμπέλια...

– **Εννοείς ότι είχε πάρα πολλά και δεν τα πρόφθαναν;**

– Ναι. Αυτή ήταν η Μάκιστος παλιά. Ήταν καλύτερα τα παλιά χρόνια. Είχε κόσμο, κίνηση, επαγίαναμε στην εκκλησία... Και ήταν αγαπημένο χωριό. Μόνο όταν ερχόσαντε Δημοτικές εκλογές είχαμε ενοχλήσεις μεταξύ μας. Μετά μονιάζαμε πάλι. Για να καταλάβετε και να μην μιλάγαμε με κάποιον, όταν εκείνος είχε επισκέπτες και τους έφερνε στο καφενείο, τους καλωσορίζαμε και τους κερνάγαμε.

– **Να πάρουμε λίγο τα πράγματα από την αρχή. Νομίζω ότι στο χωριό, είσαι από τους μεγαλύτερους στην ηλικία. Θέλεις να μου πεις πόσο χρονών είσαι;**

– Είμαι ενενήντα παρά ένα χρόνο.

– **Δηλαδή είσαι 89 χρονών. Εύχομαι να τα εκατοστήσεις και να είσαι γερός.**

– Να τα εκατοστήσω, αλλά να περπατάω...

– **Θα περπατάς, αλλά για πες μου πότε γεννήθηκες;**

– Γεννήθηκα στη Μάκιστο το 1919. Ο πατέρας μου ήταν ο Δημήτρης Λουμπής και η μάνα μου, η Γαρυφαλλιά, ήταν από την Καλλιδώνα από τους Κουτσοπουλαίους.

– **Πόσα αδέρφια είσατε;**

– Είμαστε τέσσερα αδέρφια. Δύο και δύο. Εγώ ήμουνα ο μεγαλύτερος, μετά ήτανε η Ελένη που παντρεύτηκε στου Γρέκα, η Γεωργούλα που παντρεύτηκε στου Κουμουθέκτρα και ο μικρότερος, ο Λάμπρος.

Στη Μάκιστο πήγαμε στο σχολείο, το Δημοτικό. Στη Ράχη, στου Παυλοφώτη το σπίτι, που ήτανε τότε σχολείο. Είχαμε δάσκαλο τον Δημοσθένη Πόθο, που μετά έγινε παπάς.

– **Δεν ήτανε παπάς τότε;**

– Όχι, μετά έγινε. Εγώ τέλειωσα το Δημοτικό και μετά πήγα για τις δουλειές, μέχρι που έγινα είκοσι χρονών και πήγα φαντάρος.

Πέρασα περιοδεύων τον Ιούλη του '40 και κρίθηκα ικανός. Μπορούσα όμως αντί για φαντάρος, να πάω για χωροφύλακας και έκανα τα χαρτιά μου. Θα παρουσιαζόμουνα τον Απρίλη του '41. Τον Οκτώβρη του '40 όμως έγινε ο πόλεμος και δεν με πήρανε. Από την κλάση μου πήγανε στρατιώτες στον πόλεμο.

– **Θυμάσαι ποιοι ήταν.**

– Ήτανε ο Θανάσης ο Λαμπρόπουλος, ο Γιώργος του Παπά (Πό-

τάμι. Είναι στο ποτάμι στην περιοχή που λέγεται «Μύλος».

– **Ήταν σημαντικό νομίζω να έχει κάποιος μύλο στην Κατοχή. Εσύ δούλεψες στο μύλο;**

– Όχι και τόσο πολύ. Ήταν νερόμυλος και ήταν πολύ δύσκολο, ειδικά το χειμώνα, να γυρίσουμε το νερό από το ποτάμι. Το πιάναμε από ψηλά στο Παλιολείβαδο*, εκεί ήταν η δέση*. Όταν φούσκωνε το χειμώνα το ποτάμι την έκοβε τη δέση. Αν-



Η Ακριθή Λουμπή σέρνει πρώτη το χορό...

θος) που ήταν στην αστυνομία, είχε και βαθμό, και ο Γιαννάκος του Παίδαρου (Αθανασόπουλος) ο ξαδερφός μου.

– **Από πού ήταν εξάδελφος σου ο Γιαννάκος;**

– Η μάνα του ήταν αδερφή του πατέρα μου.

– **Δεν πήγες δηλαδή στον πόλεμο. Έμεινες εδώ στο χωριό με την κατοχή;**

– Ναι βέβαια. Εκείνο που θέλω να πω είναι, ότι στην κατοχή το χωριό μας δεν πείνασε. Αν πείνασε και κανείς, λίγοι... Εσπέρναμε και την τελευταία πεζούλα και την κουτσοπεράσαμε τα τρία-τέσσερα χρόνια. Τα χωράφια τότε τα είχανε ζεξιές*.

– **Δηλαδή;**

– Τα μισά χωράφια τα σπέρνανε τον ένα χρόνο και τα άλλα μισά τα οργώνανε Απρίλη-Μάη και τα σπέρνανε ρεβίθια. Τον άλλο χρόνο τα σπέρνανε στάρι πάλι.

– **Εσείς, δηλαδή η οικογένεια των Λουμπαιών, νομίζω ότι είχατε και έναν μύλο...**

– Το μύλο τον είχαμε και υπάρχουν ακόμα τα ερείπια του στο πο-

τε τώρα να «καρβώσεις» το ποτάμι...; Και υπήρχε το μυλαύλακο που ερχότανε το νερό στο μύλο. Έπεφτε σε ένα βαγένι που ήτανε στενό, ας πούμε σαν χωνί, για να δημιουργεί την πίεση. Αυτό το κλίναμε με μια τάβλα από πλατάνι. Και με την πίεση χτύπαγε τη φτερωτή και γύριζε τις μυλόπετρες που ήταν από πάνω, όχι εκεί κάτω στο νερό. Οι μυλόπετρες τρίβανε το σιτάρι και το κάνανε αλεύρι.

– **Το σιτάρι το έτριβαν με το φλοιό. Το αλεύρι ξεχώριζε από το πίτουρο ή ήταν ολικής αλέσεως;**

– Το κοσκινάναμε μετά οι γυναίκες και βγάνανε το πίτουρο.

– **Μέχρι πότε δούλεψε αυτός ο μύλος;**

– Μέχρι το 1946. Βγήκανε οι κυλινδρόμυλοι τότε και δεν πήγαινε κόσμος πια. Είχε στη Ζαχάρω κυλινδρόμυλο.

Το '45 με πήρανε φαντάρ, ήμουνα 25 χρονών και υπηρέτησα τέσσερα χρόνια γιατί άρχισε ο εμφύλιος το '47.

– **Πολέμησες δηλαδή με τον τα-**

Συνέχεια στη σελ. 10

Προσωπογραφίες

Συνέχεια από τη σελ. 9

Κτικό στρατό στον εμφύλιο πόλεμο. Θέλεις να πεις κάτι γι' αυτό;

– Αν πολέμησα λέει; Ήμουνα στην αρχή στη Χαλκίδα κι από εκεί μας πήγανε στο Αμύνταιο μέχρι τον Απρίλη του '46. Από εκεί έγινε απόσπαση και πήγα στα Ελληνοσερβικά σύνορα στο όρος Μπέλλες, στη λίμνη Δοϊράνη. Οι αριστεροί δεν παρέδωσαν τα όπλα κι ο στρατός είχε τις δικές του επιχειρήσεις. Όπως το '47 - '48 - '49, τέτοιες εποχές να μην ξαναγυρίσουν.

– Έχεις πολύ δίκιο. Αδερφός πολεμούσε τον αδερφό.

– Είπα, να μην ξαναγυρίσουν. Αυτή τη φαγωμάρα οι Εγγλέζοι τη δημιουργήσανε. Αλλά βλέπω και σήμερα συνεχίζουν να κάνουν κουμάντο. Ας πούμε τι ήθελαν τώρα στο Ιράκ;

– Απολύθηκες λοιπόν το '49.

– Και ήρθα στο χωριό, ήμουνα τριάντα χρονών και άρχισα να δουλεύω τα αγροτικά. Κοίταξα πρώτα να παντρέψω την αδερφή μου την Ελένη.

– Είχες δυο αδερφές και έπρεπε να μαζέψεις δύο προίκες.

– Καλά περνάγαμε βέβαια, δουλεύαμε, αλλά δεν υπήρχαν και πολλά χρήματα.

– Για μεροκάματο πήγαινες σε άλλους;

– Είχαμε δικά μας χτήματα και δεν προλάβαινα. Πήγαινα στις σταφίδες, μόνο για χαράκι το Μάη, γιατί ήταν περισσότερα τα χρήματα, 70 με 80 δραχμές μεροκάματο και πήγαινα και τον Αύγουστο για τρύγο, στον Πύργο. Όλο το χωριό πηγαίναμε στις σταφίδες.

– Είπες ότι είχε πολλά αμπέλια στη Μάκιστο, πως τα προλαβαίνατε;

– Και σταφίδες είχαμε, βάζαμε εργάτες αλλά κάναμε και δανεικάριες. Στο σκάψιμο, μια βδομάδα εσκάβαμε στου ενός και την επόμενη στου άλλου...

– Είχατε και κοπάδι με πρόβατα, έτσι δεν είναι; Θυμάμαι στο Σχολείο, μας είχε ρωτήσει ο δάσκαλος πως γίνεται το βούτυρο. Δεν ξέραμε κανείς και απάντησε ο Δημήτρης ο δικός σου. Βγάzaτε και βούτυρο νομίζω...

– Την άνοιξη τα σμίγαμε 3-4 τσοπάνηδες τα πρόβατα και τα αρμέγαμε. Είχαμε την κάδη και εκεί μέσα χτυπάγαμε το γάλα και βγάναμε το βούτυρο.

– Τα είχατε στη «Γούβα»;

– Και στη «Γούβα» και στον «Πλάτανο». Οι Μπαρακίτες είχανε

εξοχικά και το καλοκαίρι πήγαιναν εκεί. Εμείς στον «Πλάτανο», οι Παπαδαίοι στην «Αιτία», οι Παυλαίοι στη «Δάφνη», οι Κοκκαλιαραίοι και οι Ποθαίοι στον «Αγιώρη», του Κουφού στη «Γλίνα». Όπου είχε νερό ήτανε τα εξοχικά...

– Τα ζώα τα πηγαίνατε στο βουνό; Πες μας λίγο για το βουνό.

– Ήταν πολύ ωραία στο βουνό. Άκουγες τις φλογέρες που παίζανε οι τσοπάνηδες, τα τροκάκια και τις πέρδικες που λαλήγανε...

– Είχε πέρδικες το βουνό; Τι άλλα πουλιά είχε;

– Άκουγες τον κούκο, τα αηδόνια, ήταν μελωδία...

Μετά την αδερφή μου την Ελένη παντρεύτηκα κι εγώ.

– Η πρώτη σου γυναίκα ήταν νομίζω από του Γολέμη (Ροδινά);

– Ήταν η Ακριβή, από την οικογένεια Μπόκολου και το προξενιό το έκανε ο Θανάσης ο Παναγούλιας.

– Γνωστός προξενητής της περιοχής.

– Βέβαια, είχε παντρέψει πολλούς. Μετά από μένα, κάνα χρόνο παντρεύτηκε και η αδερφή μου η Γεωργούλα και μετά από δύο χρόνια παντρεύτηκε κι ο αδερφός μου ο Λάμπρος.

– Δηλαδή μέχρι τότε μένατε όλοι μαζί;

– Δεν είχαμε άλλο σπίτι, αλλά δεν είχαμε και οικόπεδο μέσα στο χωριό, γιατί έναν κήπο που είχαμε τον δώσαμε τότε για να γίνει το Σχολείο που υπάρχει σήμερα.

– Δηλαδή;

– Ήτανε τότε δασκάλα, η Δώρα Διονυσοπούλου από την Κρέσταινα, άραγε θα υπάρχει τώρα; Ήτανε εδώ στην Αθήνα, είχα μάθει και μάλιστα είναι η νονά της Γιώτας του Γιάννου...

– Αναφέρονται αρκετοί στη συγκεκριμένη δασκάλα αλλά εμείς δεν την προλάβαμε και δεν γνωρίζουμε κάτι γι' αυτήν.

– Έγινε τότε, το '55 μάλλον, ένας νόμος που έλεγε να φτιαχτούν Σχολεία στα χωριά που δεν είχαν. Εμείς δεν είχαμε και ανάλογα με το πληθυσμό του χωριού, μας έκοψαν το ποσό των 60.000 δραχμών και μάλιστα τα κατέθεσαν στο Ταμείο της Κρέσταινας.

– Ποιος ήταν τότε πρόεδρος στο χωριό, θυμάσαι;

– Νομίζω, πρέπει να ήταν ο γερο-Ποθογιώρης. Εψάχνανε τότε για οικόπεδο, η Σχολική Επιτροπή.

– Ποιοι αποτελούσαν τη Σχολική Επιτροπή;

– Ο γερο-Βγενύσιος (Διονύσιος) Κοκκαλιάρης, ο γερο-Αλικαίος (Πόθος), ο Παπα-Πόθος και η Δασκάλα. Κανονίσανε στην αρχή το Σχολείο να γίνει στα Περιβόλια. Ήταν πολύ ωραίο το μέρος εκεί, προσήλιο και είχε και ωραία λάκα* για μπάλα, μη συζητάς... Ήτανε Λαμπραϊκά εκεί. Αλλά τελικά δεν τα βρήκανε και ένα βράδυ ήρθανε στο σπίτι. Ήτανε Νοέμβρης και θυμάμαι μάλιστα ότι τρώγαμε φακές. Η δασκάλα κράτα-

ρια»;

– Επειδή ήτανε άλλοι μπροστά από το δικό μας και είχανε εκεί τους στάβλους. Δεν έκανε για σπίτι εκεί.

– Το δάσος στα «Γαλάρια» υπήρχε από παλιά;

– Έτσι ήτανε πάντα. Και στη Βαμπακιά* βγάzaμε τον άμμο. Είχε καλό καθαρό άμμο, από τον Απρίλη και μετά άμα έπιανε ξέρα*.

– Υπάρχει ακόμη ο Λάκκος εκεί και αναρωτιόμαστε εμείς οι νεότε-



Όργωμα στον Πλάτανο

γε τα πρακτικά και ρωτήσανε τον πατέρα μου αν έδινε τον κήπο του. Μπροστά από το δικό μας, ήτανε του Νικολού (Αθανασόπουλου) και ότι τους το έδινε χωρίς τίποτα. Ο πατέρας μου τους είπε: «αφού το δίνει ο Νικολός το δίνω κι εγώ». Έπρεπε μέχρι το Γενάρη να αποφασίσουνε γιατί αλλιώς θα χάνανε τα λεφτά. Εγώ αντέδρασα τότε, γιατί χρειαζόμαστε το οικόπεδο, έπρεπε να φτιάξουμε σπίτι, δεν χωράγαμε όλοι στο πατρικό. Τελικά πήγανε στην Κρέσταινα και κάνανε τα συμβόλαια και έτσι έγινε το Σχολείο.

– Το σπίτι πως το φτιάξατε, αγοράσατε το οικόπεδο;

– Εκεί πέρα στου γερο-Αντρία εβγάναμε την πέτρα, για να φτιάξουμε σπίτι στα «Γαλάρια». Το χωράφι αυτό ήταν του Δήμο-Δήμου, ήξερα ότι το πούλαγε και το κοίταζα. Όμως τότε πούλαγε και ο Κουφόγιαννης (Βλάχος) το σπίτι στην πλατεία και ενώ τα είχαμε συμφωνήσει για να το πάρουμε, μετά μου ζήτησε περισσότερα λεφτά και μου κακοφάνηκε.

– Τι αξία είχε ένα τέτοιο σπίτι τότε;

Έξι χιλιάδες δραχμές το '62 - '63, αλλά αυτό ήταν μόνο το σπίτι και ήτανε πρόβλημα που θα βάλλουμε τα ζώα, τα ξύλα. Δεν είχε αυλή.

– Γιατί δεν χτίσατε στα «Γαλά-

ροι τι σημαίνει.

– Όλοι όσοι χτίζανε σπίτια, εκεί βγάzaνε άμμο.

Πήγα λοιπόν ένα πρωί –Απρίλης ήτανε– και περπάτησα μέσα στο χωράφι του Δήμο-Δήμου. Άμα δεν περπατήσεις ένα μέρος, ας είναι στον τόπο σου, δεν μπορείς να το εκτιμήσεις. Έπιανε από τη Λιμουτσάρα* μέχρι εκεί που είναι τώρα το σπίτι του Λάμπρου. Μου άρεσε και είπα στον αδερφό μου να το πάρουμε. Το ίδιο βράδυ πήγα στο γερο-Δήμο. Είχε πάει όμως κι άλλος ενδιαφερόμενος πριν από μένα, που του έδινε 20.000 δραχμές. Δεν ήθελε όμως να το δώσει σ' εκείνον. Και συμφωνήσαμε να το πάρω εγώ με 6.000 δραχμές. Εγώ είχα εκείνη τη στιγμή 4000 δραχμές μαζί μου και του είπα να του δώσω τα υπόλοιπα με τα συμβόλαια. Μου απάντησε ότι τα χρήματα τα χρειαζόταν το Σεπτέμβρη και δεν ήθελε τίποτα εκείνη τη στιγμή. Ήθελε τότε να πάρει κάτι για τα κορίτσια του στην Αθήνα. Του αρκούσε ο λόγος μου. Και έτσι φτιάξαμε το σπίτι.

– Εννοείς το σπίτι του Λάμπρου.

– Δεν έγινε για το Λάμπρο. Έγινε ένα Λουμπαϊκό σπίτι και ρίξαμε τις πούσιουλες* σε ποιον θα τύχει. Και τράβηξε ο Δημήτρης ο γιός

Συνέχεια στη σελ. 11

Προσωπογραφίες

Συνέχεια από τη σελ. 10

μου... Τότε πήγε ο κάθε ένας σπίτι του και χωρίσαμε και την περιουσία, τα αμπέλια, τις ελιές. Είχαμε περιουσία γιατί δουλεύαμε δεν ξενιτευτήκαμε.

– **Είχε οικογένεια ο Λάμπρος τότε;**

– Βέβαια είχαμε παντρευτεί και οι δύο, είχαμε παιδιά και δεν χωράγαμε όλοι μαζί. Το '71 όμως έχασα τη γυναίκα μου την Ακριβή...

(Εδώ έγινε μια παύση και από σεβασμό δεν επεκταθήκαμε περισσότερο.)

– **Έμεινες μόνος με τρία παιδιά. Πιστεύω ότι αυτό, θα ήταν πάρα πολύ δύσκολο για σένα.**

– Έμεινα με τρία παιδιά μικρά. Ο Δημήτρης ήτανε 13 χρονών, η Λίτσα 11 και η Φωτεινή 8 χρονών. Έκατσα τρία χρόνια έτσι με την οικογένεια μου και ήτανε πολύ δύσκολα χωρίς νοικυρά. Αργότερα μου έκαναν ένα προξενιό, κάπου βρέθηκε μια γυναίκα που τη λένε Παναγιώτα και παντρευτήκαμε. Είχε ένα παιδί από τον πρώτο γάμο της, τον Ζώη, το οποίο δέχτηκα σαν δικό μου. Και κάναμε μαζί άλλα δύο παιδιά, την Γεωργία και την Αφροδίτη.

– **Έχετε έξι παιδιά και αρκετά εγγόνια από όσο γνωρίζω.**

– Ο Δημήτρης έχει το Στάθη και την Ακριβή, η Γαρυφαλλιά στα Χα-

έρθεις να μείνεις στην Αθήνα;

– Σαν να είμαι στο «Γεντί-Κουλέ». Σαν φυλακή, σαν να είμαι στον «Κορυδαλλό»...

– **Είναι πολύ στενάχωρα για σένα.**

– Τι να κάνω; Βγαίνω έξω και δεν βρίσκω κανέναν να κουβεντιάσω. Τι να κάνω; Κάπου λέει είναι ένα ΚΑΠΗ εδώ πιο κάτω. Αλλά πάω και βρίσκω κάτι «σαράβαλα»... Τι να πω μαζί τους;

– **Εννοείς ότι οι άλλοι είναι... μεγάλοι;**

– (Γέλια)

– **Στη φωτιά ήσουν στο χωριό;**

– Εγώ όχι. Ήμουνα στην Αθήνα για κάποιες εξετάσεις. Εδώ η κυρά Παναγιώτα ήτανε.

– **Κυρά Παναγιώτα θέλεις να μας πεις και εσύ κάτι;**

– Κα Παναγιώτα: Να σας πω. Εγώ την Αθήνα την έχω συνηθίσει. Ερχόμουνα συχνά και παλιότερα. Τα παιδιά, τα εγγόνια μου όλα είναι εδώ. Αλλά στο χωριό δούλεψα από το '73 μέχρι τη μέρα που καήκαμε.

– **Που θρискόσουν την ώρα της φωτιάς;**

– Εκείνη την ώρα βάζαμε να φάμε. Ήταν εκεί και η Στέλλα με τα παιδιά και η Ανδριάντα της Αφροδίτης. Ευτυχώς που είχα την εγγονή μου την Ανδριάντα μαζί μου, αλλιώς είχα σκοπό να πάω για να αμολήσω τις γίδες στα «Γαλάρια». Τη φωτιά



Με την κ. Παναγιώτα. Μάρτης του 2008

και μας πήραν στο αυτοκίνητο. Περάσαμε από του Κουμουθέκρα και οι Κουμουθεκράιοι είχανε μαζευτεί στο Σχολείο και κοιτάζανε τη φωτιά. Και τους άλλους, τους δικούς μας το Νιόνιο, το Γώρη τον Πόθο, τους είδαμε στον Αϊ-Γιώργη που κοιτάζαν κι εκείνοι τη φωτιά.... Έχασαν χρόνο και τελικά καήκανε. Όσπου να φτάσουμε στο Μπισκινάικο γεφύρι είχε φτάσει στα «Γρυλόβουνα»* η φωτιά. Εκεί ο Χρήστος πήρε και τη νονά του μαζί μας και πήγαμε όλοι κάτω στη θάλασσα. Τι να πω, αυτό το πράγμα ήτανε φρίκη. Κι εγώ, αν δεν είχα το παιδί θα πήγαινα στις γίδες. Να προλάβαινα να τις έλυνα. Με στεναχωρεί που καήκανε δεμένες. Ας ήτανε ελεύθερες τουλάχιστον...

– **Μην το σκέφτεσαι, γιατί μπορεί να μην πρόφθανες ούτε και εσύ, όπως χάθηκαν τόσο άλλοι.**

– Μην συζητάτε τι έγινε...

– **Τι περιμένετε από δω και πέρα;**

– Μπάμπια Στάθης: Να πάω στο χωριό. Αλλά είναι εμπρός γκρεμός και πίσω ρέμα. Το χωριό πρέπει να ελιοφυτευτεί πάλι. Όλος ο Δήμος είχε ελιές και καήκανε. Αλλά ποιος θα τις βάλει και πάλι τις ελιές; Θέλουμε γούβες, θέλουμε πότισμα το καλοκαίρι. Και το κυριότερο τα λεφτά που είναι; Εμείς το λάδι είχαμε. Πως θα τις αγοράσουμε τώρα, πως θα πληρώσουμε το τρακτέρ να τις οργώνει ή να τις ποτίζει;

– **Αυτό είναι ένα ερώτημα.**

– Είπανε θα περάσει ο ΕΛΓΑ για δεύτερο έλεγχο. Να πετάξουνε για να δώσουνε λιγότερες αποζημιώσεις... Αλλά φοβάμαι ότι τώρα θα γίνει πιο επικίνδυνο να πιάσει φωτιά με τα χορτάρια που πετάξανε. Δεν υπάρχουν πουθενά και ζώα να τα φάνε... Δεν με έχουν πάει ακόμα στο χωριό, αλλά το έχω δει στην τηλεόραση. Μαύρο-πράσινο. Βέβαια

πιστεύω ότι το βουνό θα ξαναγίνει και εσείς οι νεότεροι μπορεί να το ξαναδείτε...

– **Μας παρηγορείς μπάμπια-Στάθη.**

– Εγώ περιμένω να γίνει το σπίτι. Να ξαναγυρίσω στο σπίτι μου. Είπαν ότι κάποιος θα τα φτιάξει, ο Βαρδινογιάννης. Ανησυχώ. Για να δούμε. Περιμένω να φυτρώσει και κανένας ασφένταμος, κανένας σκίντος, να πρασινίσει λίγο. Εγώ για δουλειά δεν είμαι τώρα, αλλά έτσι να κάθομαι, να αγναντεύω και να ξεσκάω. Αυτό περιμένω.

– **Εύχομαι να γίνει γρήγορα το σπίτι σας και να ανταμώσουμε και πάλι σε μια καταπράσινη Μάκιστο.**

(Επιμέλεια:

Δήμητρα Κοκκαλιάρη)



Στη δημοσιά προς τον Πλάτανο

νιά έχει την Ελευθερία και την Ακριβή, η Γεωργία έχει το Νεκτάριο και η Αφροδίτη έχει την Ανδριάντα. Έξι και τα εγγόνια. Καλά είναι τα παιδιά μου τακτοποιημένα, έχουν όλα τις δουλειές τους και μάλιστα ο Δημήτρης πήρε σύνταξη πέρυσι από την «Ολυμπιακή» όπου δούλευε.

– **Πες μας τώρα πως νοιώθεις που αναγκάστηκες σ' αυτή την ηλικία να φύγεις από το χωριό και να**

με την πρώτη ματιά την είδα στου «Λιά τ' αλώνι»* και με τη δεύτερη είχε φτάσει στο «Παλιολάζι».* Έτρεξα με το παιδί μέχρι του Νιόνιου και ήρθε ο Αγροφύλακας και μας είπε να φύγουμε από το χωριό. «Με τι να φύγουμε χριστιανέ μου», του είπα. «Θα μας προφτάσει η φωτιά μέχρι να πάμε στον Αϊ-Γιώργη». Ευτυχώς όμως εκείνη τη στιγμή πέρασε ο Χρήστος ο Βλάχος με τη Ζωή

Λάβαμε

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ

Παυλόπουλος Φώτης του Αχιλλέα

Στο χώρο του συλλόγου μας ανέκαθεν υπήρχε αντιπαράθεση ανάμεσα σε δύο απόψεις

Τη μία άποψη που θέλει ένα σύλλογο να ενώνει, να διεκδικεί, να συνεργάζεται με τις θεσμοθετημένες αρχές, να σέβεται τις απόψεις των μελών του και τις δημοκρατικές διαδικασίες, να θέλει να αλλάξει πράγματα προς το καλύτερο, και να μη προσβάλει και απαξιώνει τα μέλη του και την άλλη άποψη που το μόνο που την ενδιαφέρει είναι η αντιπαλότητα και η αντιπαράθεση με τις αρχές έτσι για να είμαστε αντίθετοι, ο έλεγχος του συλλόγου από αυτούς, η αδιαφορία για την λύση των προβλημάτων, η προσπάθεια να μην αλλάξει τίποτα προς το καλύτερο και βέβαια η προσωπική τους προβολή. Για να πετύχει τους στόχους της χρησιμοποιεί κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο όπως την καταπάτηση κάθε διαδικασίας, την απαξίωση των μελών και την συκοφάντησή τους, σενάρια πίσω από τις πλάτες των άλλων και έλεγχο όλων των ενεργειών του συλλόγου προκειμένου να προβάλουν ό,τι θέλουν και να αποκρύπτουν ό,τι δεν τους συμφέρει. Χρησιμοποιούν την εφημερίδα σαν προσωπικό όργανο δικό τους, όπως θα αποδείξω παρακάτω, και όχι σαν εφημερίδα του συλλόγου. Νομίζουν ότι σύλλογος είναι μόνο αυτοί και κανένας άλλος και φέρονται αναλόγως. Η αποθέωση των «δημοκρατικών αντιλήψεων και πρακτικών».

Το τελευταίο καιρό και κύρια μετά τις φωτιές, ξεκίνησαν τόσο μέσα στο σύλλογο αλλά και εκτός τακτικές προσβολής και απαξίωσης κάποιων μελών του Δ.Σ. τόσο σε προσωπικό όσο και συλλογικό επίπεδο.

Αυτά εντάθηκαν με αφορμή την ημερίδα αλλά και για τη λειτουργία του συλλόγου.

Απόψεις και πρακτικές που βγήκαν στην επιφάνεια και έλεγαν ότι τελικά πρέπει όλοι να υπακούμε στις απόψεις κάποιων υψηλών καθοδηγητών γιατί αυτοί «ήξεραν», έχουν προσφέρει πολλά, και κατά συνέπεια οι εκ μακρόθεν γνώστες των πάντων έπρεπε να έχουν το αλάθητο και εμείς οι ταπεινοί θνητοί έπρεπε να δώσουμε γη και ύδωρ στο μεγάλο αφεντικό.

Βέβαια είχαν προηγηθεί επιθέσεις και προσβολές τόσο στο πρόσωπό μου όσο και στο πρόσωπο του προέδρου από τους υπόλοιπους της ομάδας, χωρίς βέβαια ποτέ να ζητήσουν ούτε ένα συγνώμη, με αποκορύφωμα μία αισχρή επιστολή που διαβάστηκε στην έκτακτη Γ.Σ. και έλεγε πως το Δ.Σ. πήρε παράνομο χρήμα από το Δήμο και γι' αυτό είμαστε υποτελείς του Δημάρχου!!!

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες κάποιων νέας δυσάρεστης εμπειρίας. Όλα αυτά συνδυάστηκαν και με αντιδημοκρατικές μεθόδους και συμπεριφορές που βέβαια καταδικάστηκαν από την έκτακτη Γ.Σ.

Όμως τα πράγματα δε σταμάτησαν εκεί και όπως φάνηκε στη συνέχεια, στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση ξεδιπλώθηκε όλο το σενάριο και οι παλιομοδίτικες τακτικές για την

άλωση του κάστρου και την αποπομπή του εχθρού, που είχε το θράσος να έχει άποψη και μάλιστα αντίθετη από τη δική τους, όταν η ομάδα αγνοώντας τους πάντες και τα πάντα είχε προσωποποιήσει τη λειτουργία του συλλόγου και είχε ανακηρυχτεί σε αλάνθαστο κριτή των πάντων.

Αποδείχτηκε με τον πιο τρανό τρόπο ότι όταν όλοι μας αγωνιούσαμε για το πώς θα αντιμετωπίσουμε τη μεγάλη συμφορά που έπληξε τον τόπο μας αυτοί ασχολούνταν μόνο με το πώς θα απαξιώσουν, θα προσβάλουν όσους ήταν αντίθετοι με αυτούς και στη συνέχεια να διαλύσουν και να ελέγξουν το σύλλογο.

Αυτές τις πρακτικές που χρησιμοποίησαν τις ξέρουμε και εμείς καλύτερα από αυτούς.

Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί και ξέρουμε πολύ καλά την αρχή, τη μέση και το τέλος. Και το τέλος είναι πάντα τραγικό κύρια για τους ίδιους που σε τελική ανάλυση δεν μας ενδιαφέρουν.

Όμως οι δημοκρατικές μας ευαισθησίες και η ιδεολογία μας δεν μας επέτρεπαν να παίξουμε τέτοια παιχνίδια σε βάρος του συλλόγου αλλά και του τόπου μας.

Είναι χαρακτηριστικό της νοοτροπίας τους ότι την απόφαση της έκτακτης Γ.Σ. που έλεγε το αυτονόητο ότι, δε μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει και να λέει ότι θέλει χωρίς να υπάρχει απόφαση του Δ.Σ. και ότι όλη η δράση μας πρέπει να συντονίζεται από το Δ.Σ. ούτε την ανέφεραν στην προηγούμενη εφημερίδα αλλά ούτε και την έγραψαν στα πρακτικά της Γ.Σ. παρά την επισήμανση που έγινε, ενώ έγραφαν ότι ήθελαν, εκτός από την απόφαση της Γ.Σ. γιατί δεν τους εξυπηρετούσε και έπρεπε να την θάψουν.

Άλλη άποψη δεν υπήρχε σε εκείνη τη Γ.Σ. για να περάσει στη εφημερίδα παρά μόνο μία κατάπτυστη επιστολή του εκ μακρόθεν καθοδηγητή που έλεγε ότι, «όσοι τελικά δεχτούμε τη συνδρομή του ομίλου δεν έχουμε αξιοπρέπεια, είμαστε πανούργοι και σύραμε το χωριό με εξευτελιστικό τρόπο στη ταπείνωση και την εξάρτηση από τη πολιτεία και τους πλούσιους δωρητές». Αυτή είναι η άποψή τους για τους πατριώτες μας που έπαθαν ζημιά και θέλουν να φτιάξει το σπίτι τους ο όμιλος Βαρδινογιάννη. ΘΑΥΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ για την ειλικρίνειά τους και για την άποψη που έχουν για τους συμπατριώτες μας.

Δεν μας λέει όμως πως θα γίνουν πάλι τα σπίτια, όταν μάλιστα υπάρχουν τόσες δυσκολίες από τους υπόλοιπους πυροπαθείς, για την κατασκευή των σπιτιών τους, και οι αιτήσεις είναι ελάχιστες μέχρι στιγμής.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΡΥΒΟΜΑΣΤΕ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΟ ΜΑΣ.

Ήμαστε ΤΥΧΕΡΟΙ μέσα στην ατυχία μας, που ανέλαβε ο όμιλος Βαρδινογιάννη να βοηθήσει το χωριό μας, όταν τόσα άλλα χωριά, που έπαθαν και αυτοί ζημιές, θα ήθελαν να είχαν τη

δική μας δυνατότητα. Αυτό το γεγονός το απαξιώνουν και το θεωρούν αναξιοπρεπές???

Και μας τα λέει αυτά κάποιος που δεν έπαθε τίποτα το σπίτι του αλλά και που δεν έκανε τίποτα στο χωριό μας.

Αλήθεια έκτισε ποτέ για να ξέρει τη σημαίνει αυτό;

Έδωσε ποτέ λεφτά στο χωριό για να κάνει κάτι;

Ξέρει ποια είναι η διαφορά μεταξύ κοινωνικής αλληλεγγύης και αξιοπρέπειας;;

Από πού πήρε το δικαίωμα να κρίνει τους ανθρώπους που καταστράφηκαν ότι είναι δουλοπρεπείς επειδή έδωσαν τα σπίτια τους να τα φτιάξει ο όμιλος Βαρδινογιάννη; Μήπως έχει τόσα λεφτά και θέλει να τα κτίση η ίδια και η παρέα της;

Τέλος θα ήθελα να ρωτήσω αυτούς τους λίγους που την ψήφισαν, γιατί οι περισσότεροι ψήφοι είναι ΠΛΑΣΤΟΙ, αν μπορεί να τους εκφράσει αυτός ο άνθρωπος αλλά και οι άλλοι τέσσερις τις ίδιας συνομοταξίας που δεν επάθαν τίποτα τα σπίτια τους, δεν ξέρουν και δεν καταλαβαίνουν το πρόβλημα των συγχωριανών μας που χάσανε τα σπίτια τους και τις περιουσίες τους και το μόνο πρόβλημά τους είναι να αποδείξουν πόσο «περήφανοι» είναι αυτοί και πόσο δουλοπρεπείς είναι οι άλλοι.

Όσο για την ενότητα που αναφέρει, εδώ πράγματι γελάμε.

Μας αναφέρει την ειλημμένη απόφασή τους για τη διάλυση του συλλόγου και βέβαια προσπαθεί με μεθοδεύσεις να την χρεώσει αλλού.

Όμως κύριοι του νέου ΝΟΘΟΥ Δ.Σ. ήσαστε ήδη χρεωμένοι με την ΨΥΧΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ των μελών του συλλόγου και των πατριωτών μας.

Όμως ας δούμε τι έγινε στη Γ.Σ.

Αποδείχθηκε εκ των υστέρων ότι όλα ήταν μιλημένα και συμφωνημένα.

Ακόμα και η εκλογή προέδρου της συνέλευσης ήταν συνεννοημένη.

Και βέβαια έπαιξε άριστα το ρόλο του, υποτιμώντας τη νοημοσύνη των άλλων.

Τον ενόχλησε που μίλησα και προσπάθησε δύο φορές να με κόψει προκαλώντας μου την απορία, η οποία μετά λύθηκε, ενώ ο ίδιος νόμιζε ότι είχε όλο το χρόνο να μιλά όσο ήθελε. Βέβαια δεν παράλειψε να ξεπλύνει την ομάδα από την κριτική που ακούστηκε για την εφημερίδα με ένα γελοίο τρόπο, χρησιμοποιώντας τη θέση του προέδρου για την εξυπηρέτηση των κοινών τους στόχων.

Αλλά αυτά δεν είναι τίποτα. Κατά τη διάρκεια της εκλογής πήρε τη κάλπη αγκαλιά, έβαλε στην άκρη την εφορευτική επιτροπή δήθεν για να βοηθήσει, και έλεγχε όλη τη διαδικασία κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας ενώ η εφορευτική επιτροπή ασχολείτο με άλλα. Έτσι ψήφισαν όσοι ήθελαν, όσες φορές ήθελαν, χωρίς καταστάσεις εκλογικές, με ένα σημάδι που έβαζαν

Συνέχεια στη σελ. 13

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 12

στη κατάσταση των παρόντων και η οποία δεν ήταν υπογεγραμμένη από όλα τα μέλη που προσήλθαν στη Γ.Σ.

Κατάσταση ψηφισάντων ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΠΟΤΕ και αν ποτέ παρουσιάσουν κάποια θα είναι ΠΛΑΣΤΗ ΚΑΙ ΝΟΘΑ όπως και τα αποτελέσματα που έβγαλαν.

Εκείνο όμως που θα μείνει στα ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ είναι η διαστρέβλωση και απαξίωση του καταστατικού που ψήφισαν με ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ???

Όταν αποκάλυψα την ΝΟΘΕΙΑ ΤΟΥΣ όχι μόνο δε συγκινήθηκε κανένας τους αλλά όλοι μαζί είχαν την ίδια απάντηση «Ότι αυτό επιτρέπεται από το καταστατικό κατά την εκτίμηση τη δική τους». Τώρα το να λέμε για το αν η εξουσιοδότηση ήταν γνήσια και πόσες φορές μπορεί να τη χρησιμοποίησαν, αυτό είναι μια μικρή και ασήμαντη λεπτομέρεια. Σημασία έχει η επίτευξη του σκοπού με κάθε μέσο.

Τους είπα ότι αυτό δεν γράφεται πουθενά και ούτε μπορεί να υπάρξει καταστατικό με τέτοιο όρο γιατί αυτό είναι παράνομο και κανένα πρωτοδικείο δε μπορεί να το επικυρώσει και για τον πιο απλό λόγο ότι παραβιάζει τη μυστικότητα της ψηφοφορίας.

Όμως δεν ίδρωσε κανένας το αυτί. Η διαδικασία συνεχιζόταν σα να μη τρέχει τίποτα.

Ο δε μεγάλος πρόεδρος της συνέλευσης και έμπειρος περί αυτών μας έλεγε παραμύθια ότι αυτό συμβαίνει και αλλού.

Η αντίδρασή τους έδειξε τη κακοστημένη φάρσα των εκλογών που είχαν στήσει.

Βέβαια αυτό δεν είχε τεθεί τη προηγούμενη ημέρα στο τελευταίο Δ.Σ. που έγινε πριν τις εκλογές και συζητήθηκαν αυτά τα θέματα. Ούτε βέβαια και στη Γ.Σ.

Ήταν μία ακόμα συνωμοσία της παρεούλας εμπνευσμένη προφανώς από τα μεγάλα κεφάλια του εξωτερικού, τον δήθεν αντικειμενικό πρόεδρο, αλλά και των εμπνευστών των ψηφοδελτίων των βουλευτικών εκλογών που με τις χαζές τους ιδέες εξέθεσαν το χωριό μας, και τώρα με τη σφραγίδα του συλλόγου ίσως καταθέσουν και ψηφοδέλτιο για τις ευρωεκλογές. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία και καλό ταξίδι.

Με αυτές της μεθοδεύσεις κατάφεραν να συγκεντρώσουν 84 ψηφοδέλτια.

Εδώ πάντως και η μαθηματική επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά.

Με πολύ λιγότερους παρόντες που δεν έφταναν τους 60 έβγαλαν 84 ψηφοδέλτια.

Υπόψη ότι ζήτησα από την αρχή να υπάρξουν υπογραφές των παρόντων και η εφορευτική να κάνει επίσημη καταμέτρηση αλλά τίποτα δεν έγινε. Γιατί άραγε???

Αν ζητηθεί κατάσταση παρόντων στη Γ.Σ. σίγουρα δεν υπάρχει και αν την εμφανίσουν θα είναι ΨΕΥΤΙΚΗ. Άρα κάποιοι ψήφισαν παραπάνω από μία φορά και έβγαλαν αυτά τα θαυμαστά αποτελέσματα για τα οποία και πανηγύριζαν έξαλα όταν τελείωσε η καταμέτρηση γιατί οι αφελείς νόμισαν ότι μας ξεγέλασαν, ότι κορόιδεψαν τον κόσμο που ήρθε να συμμετάσχει στη συνέλευση και την ψηφοφορία, και πήραν το σύλλογο προκειμένου να συνεχίσουν και με

τη σφραγίδα το θεάρεστο έργο τους.

ΔΟΞΑΣΤΕ ΤΟΥΣ.

Αλλά και η σταυροδότηση των ψηφοδελτίων και τα κριτήριά τους για την αξιοκρατία είχαν το ενδιαφέρον τους.

ΟΛΑ τα ψηφοδέλτια είχαν μόνο πέντε επιλογές. Ήταν οι μόνοι άξιοι;;

Έχω και μία πολύ απλή ερώτηση.

Πιστεύει κανένας Μακιστιαίος ότι οι παρόντες στη συνέλευση ήλθαν για να ψηφίσουν αυτούς; Και για να γίνω απόλυτα κατανοητός, πιστεύει κανένας λογικός άνθρωπος ότι όλοι οι πατριώτες ήλθαν στη συνέλευση και ψήφισαν, καταψήφισαν τον Πρόεδρο του Συλλόγου, καταψήφισαν τον πατριώτη και Αντιδήμαρχο, καταψήφισαν εμένα γιατί είχα καθαρή και δυνατή φωνή; ΟΧΙ βέβαια. Ούτε και εσείς το πιστεύετε.

Κατά περιεργο τρόπο, ούτε ο τελευταίος για εμάς πρόεδρος, είχε καμία αξία για σας, ούτε άξιζε τον σεβασμό σας. Άνθρωπος με προσφορά και πολλά πλεονεκτήματα και αρετές, άνθρωπος συνετός που ακολούθησε ενωτική πολιτική κατά τα τέσσερα χρόνια που ήταν πρόεδρος του συλλόγου, αποδεκτός από την πλειοψηφία των πατριωτών μας, άνθρωπος που προσπάθησε να προβάλλει και το σύλλογο και το χωριό μας και να συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων του χώρου μας.

Αλλά ούτε και ο Νίκος Λαμπρόπουλος ήταν άξιος να είναι, μέλος του ΔΣ ενός τέτοιου «όπως τον κατάντησαν» συλλόγου. Μπορεί να διδάσκει στο πανεπιστήμιο, να μιλάει σε Διεθνή Φόρα και Συνέδρια, να έχει συγγράψει είκοσι και πλέον βιβλία και άλλες τόσες Μαθηματικές μελέτες τόσο στην Ελληνική όσο και σε ξένες Γλώσσες, δηλαδή να τυγχάνει Διεθνούς αναγνώρισης, να είναι Αντιδήμαρχος, να συμμετέχει εκεί που παίρνονται οι αποφάσεις αλλά όχι στα ιερά του συλλόγου μας, (η μήπως δεν είστε γνώστες αυτών;).

Αλήθεια ποια άλλη κοινότητα, ποιος άλλος χώρος θα είχε την ευκαιρία να έχει μέλος του σε ανώτερη από αυτόν θέση και να μπορεί να μιλάει και να προωθεί τα συμφέροντά του και δεν θα τον εξέλεγαν; Αυτό είναι άλλη μια πρωτοτυπία και επιτυχία μόνο δική τους που δεν έχει να κάνει με τα κριτήρια περί αξιοκρατίας των μελών του συλλόγου αλλά με την ΨΕΥΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ που επινόησαν.

Αυτό δείχνει από την μια μεριά την εμπάθεια και το μίσος που έχουν για το συγκεκριμένο άτομο, για κάποιον που δεν μπορούμε να φτάσουμε και αντί να ήμαστε περήφανοι που έχουμε τέτοιο μέλος καταξιωμένο κοινωνικά, επαγγελματικά αλλά και στα δημοτικά δρώμενα, δεν το θέλουμε ούτε στο Δ.Σ. του συλλόγου, αλλά και από την άλλη το μέγεθος της ΝΟΘΕΙΑΣ ΤΟΥΣ.

Αλλά δείχνει και πόσο ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του χωριού μας και της περιοχής μας αλλά και πόσο μικροί είναι στο μυαλό που δεν σκέφτηκαν ότι έτσι θα εκτεθούν όπως και έγινε. Το σενάριο δεν το είχε προβλέψει αυτό.

Νομίζω ότι σε όλους μας έκανε εντύπωση η πρόταση για ενός λεπτού σιγή για το φίλο μας και πατριώτη μας το Γρηγόρη. Όχι γιατί δεν το άξιζε αλλά τώρα το θυμήθηκαν έτσι ξαφνικά;;;

Μήπως οι ίδιοι δεν είναι που υποχρέωσαν τότε το πατριώτη μας το Γρηγόρη να φύγει από το σύλλογο;

Και για τους επτά πρόσφατους νεκρούς από τις πυρκαγιές αλλά και τους υπόλοιπους που έχασαν τη ζωή τους, γιατί δεν είπαν τίποτα;

Προφανώς υπήρχε λόγος τον οποίο όσοι ήσαν στη συνέλευση σίγουρα θα κατάλαβαν.

Τίποτα δεν αφήνουν να τους πέσει κάτω προκειμένου να πετύχουν τους σκοπούς τους

Όσο αναφορά το σημερινό πρόεδρο του χωριού μας που πέρασε τόσους μήνες στο νοσοκομείο από την πυρκαγιά για να βοηθήσει το χωριό μας στις δύσκολες εκείνες στιγμές καμία αναφορά.

Αλλά το απύθμενο θράσος τους η έλλειψη στοιχειώδους παιδείας, δημοκρατικής βέβαια να μη μιλάμε καλύτερα, και ο τεράστιος εγωισμός τους έκανε να λένε ότι κάποιος από αυτούς έπρεπε να πάρει το 100% των ψήφων γιατί έτσι με λιγότερους αδικείται!!!

Και να σκεφτεί κανείς ότι η χούντα είχε πάρει το 95%. Μήπως υπάρχουν κοινά πράγματα ανάμεσα στις δύο αυτές αντιλήψεις και πρακτικές!!

Αυτή είναι η αντίληψή τους για το σύλλογο. Θέλουν σύλλογο της κλίκας, της παρέας των ημετέρων, της αναξιοκρατίας και της ΝΟΘΕΙΑΣ.

Αντιλήψεις όπως αξιοπρέπεια και σεβασμός στους πατριώτες μας, δημοκρατικές διαδικασίες, αξιοκρατία ενότητα κλπ αποτελούν για αυτούς άγνωστες λέξεις.

Μέσα στη ΓΣ τοποθετήθηκε για την ενότητα και πως μπορεί να υπάρξει.

Έθεσα τους όρους που δεν είναι άλλοι από την κοινή στόχευση και προσπάθεια, από το σεβασμό στα μέλη και τα όργανα του συλλόγου και το σεβασμό των δημοκρατικών διαδικασιών, καθώς και για τα κριτήρια που θα πρέπει να έχουμε όταν εκλέγουμε άτομα για να μας εκπροσωπήσουν σε κάποια όργανα.

Όχι μόνο φιλίες και συγγένειες αλλά και απόψεις, προτάσεις για το καλό του χωριού μας και του τόπου μας αλλά και ικανότητες. Αυτά όλα τα απαξίωσαν και ίσως κάποιους να τους ενόχλησαν. Δεν σκέφτηκαν το μέλλον του συλλόγου και ποιες θα είναι οι συνέπειες από τέτοια γεγονότα. Δεν τους ενδιαφέρει τίποτα παρά μόνο πως θα ελέγξουν το σύλλογο αδιαφορώντας για τα αποτελέσματα που θα προκύψουν. Πλέον τίποτα δε μπορεί να είναι όπως χθες.

Δεν είναι δυνατό να είσαι σε ένα όργανο και να μην υπάρχει πλέον εμπιστοσύνη μεταξύ μας, να σκέφτεσαι που μπορεί να σου την έχουν κάνει και να μην είσαι σίγουρος για το τι θα πουν ή θα κάνουν πίσω από τη πλάτη σου. Γι' αυτό και δεν θα μπορούσα να συμμετέχω, έστω και αν είχα εκλεγεί, σε ένα σύλλογο με σύνθεση που δεν σου επιτρέπει να μπορείς να λειτουργήσεις ελεύθερα.

Μόνο αν υπάρχει κοινός παρανομαστής ανάμεσα στα μέλη της πλειοψηφίας μπορείς να δημιουργήσεις και να παλέψεις. Διαφορετι-

Συνέχεια στη σελ. 14

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 13

κά καταγράφεις μόνο την άλλη άποψη ή ψάχνεις συνέχεια να δεις που μπορεί να έχουν κάνει τη ζημιά τους. Με αυτό τον τρόπο όμως σε ένα σύλλογο, όπως τον δικό μας, δε μπορείς να πας μπροστά. Έτσι ήλθε το τέλος της εμπιστοσύνης και της αθωότητας στις μεταξύ μας σχέσεις.

Όλα από εδώ και πέρα θα είναι διαφορετικά και θέλει πολύ χρόνο και προσπάθεια προκειμένου να υπάρξει, αν υπάρξει, μια νέα ισορροπία σε νέες βάσεις.

Δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε ένα ΝΟΘΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ και να συνεργαστούμε μαζί τους.

Αυτός ο σύλλογος δεν έχει πρώτα και κύρια την καρδιά μας, και δε μπορεί να μας εκφράσει ποτέ και πουθενά. Ό,τι και να πουν δεν θα μπορέσουν να πείσουν κανένα και για τίποτα. Είναι υπεύθυνοι για οτιδήποτε αρνητικό και ανίκανο για οτιδήποτε θετικό για το χωριό μας.

Αλήθεια μπορούν να εκφράσουν και να καταλάβουν αυτούς που κήκναι τα σπίτια τους όταν μόνο ένας από αυτή τη κατηγορία είναι στο Δ.Σ.;

Οι πατριώτες που ήταν η δεν ήταν στη ΓΣ συμφωνούν με αυτά τα γεγονότα και επικροτούν αυτές τις τακτικές και αντιλήψεις;

Αυτοί οι λίγοι που τους ψήφισαν, γιατί οι περισσότερες ψήφοι που πήραν και έκαναν τη διαφορά ήταν ΝΟΘΟΙ, θα είχαν δώσει τη ψήφο τους αν γνώριζαν τις μεθοδεύσεις τους, τους στόχους τους και που κατευθύνουν το σύλλογο και το χωριό μας;

Συμφωνούν όλα τα μέλη του συλλόγου και το σύνολο των πατριωτών μας με αυτή την αντίληψη περί συλλόγου;

Πιστεύουν άραγε ότι βγήκε κάποιο αξιοκρατικό αποτέλεσμα και εκπροσωπήθηκαν όλες οι απόψεις, αλλά και ικανοποιήθηκαν και κάποια τοπικά κριτήρια;

Η μήπως πιστεύουν ότι μπορεί άνθρωποι που φέρονται έτσι σε ένα σύλλογο όπως ο δικός μας μπορούν να πετύχουν τίποτα καλό;

Είμαι σίγουρος πως η απάντηση είναι ΟΧΙ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ και δεν μπορεί να είναι άλλη. Έσπειραν ανέμους και θα θερίσουν θύελλες.

Άλλωστε αυτοί δεν είναι που είχαν διαλύσει και τον πρώτο σύλλογο; Είναι συνηθισμένοι σε

παρόμοιες τακτικές.

Ας μείνουν μόνοι τους να κάνουν ανενόχλητοι τα σενάρια τους για να διώξουν τους εχθρούς, μέχρι βέβαια να αρχίσουν να τρώγονται μεταξύ τους και να διαλυθούν στα εξων συνετέθησαν.

Δεν πρόκειται να ασχοληθούμε μαζί τους ούτε και ένσταση για τα αποτελέσματα δεν θα κάνουμε, γιατί ένας τέτοιος σύλλογος με ΚΑΛΠΟΝΟΘΕΥΤΗΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ και ΝΟΘΕΣ πλειοψηφίες ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ.

ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΕΥΤΙΚΟ ΔΣ
ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΝ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ
ΔΕΝ ΕΠΙΚΥΡΩΝΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΜΑΚΙΣΤΑΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΜΟΝΩ-
ΣΟΥΜΕ

ΤΗ ΜΑΦΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΝΑ ΒΛΑΨΕΤΕ ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΤΟ
ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ.

Απάντηση στην «επιστολή» του Φώτη Παυλόπουλου

Το να αποπειραθεί να απαντήσει κανείς στην παραπάνω επιστολή-λίβελο, θα είναι ίσως ματαιοπονία. Όταν κάποιος εκφράζεται με τέτοια εμπάθεια και δεν χρησιμοποιεί επιχειρήματα, αλλά υβριστικές και αιόλες φράσεις, χωρίς ειρμό και στοιχειώδη δομή, με στόχο να θίξει κάποιον, θα ήταν από την μεριά του υβριζόμενου σχεδόν αδύνατον να απαντήσει. Γιατί δεν έχει νόημα να προσπαθήσεις να αντιτάξεις επιχειρήματα σε έναν λόγο που δεν στηρίζεται σε αυτά, αλλά σε συκοφαντικές και αναπόδεικτες κατηγορίες. Για να υπάρξει διάλογος θα πρέπει οι συνδιαλεγόμενοι να έχουν κοινούς κώδικες, προκειμένου να επικοινωνήσουν.

Όταν λάβαμε την παραπάνω επιστολή, μετά την πρώτη αλγεινή εντύπωση που μας προκάλεσε, η αρχική μας σκέψη ήταν να μην τη δημοσιεύσουμε, γιατί αρχή της Μακιστίας είναι τα δημοσιεύματα να υπόκεινται σε κανόνες δεοντολογίας και ήθους. Ωστόσο **τη φέρνουμε στο φως, μόνο και μόνο για να παραδοθεί στην κρίση των αναγνωστών.** Λυπούμαστε πραγματικά που ο συμπατριώτης μας και Αντιπρόεδρος του προηγούμενου Δ.Σ έχει τέτοια απαξιωτική εικόνα για τα μέλη του Συλλόγου μας, γιατί με τα λεγόμενά του υποτιμά τόσο τη νοημοσύνη όσο και την κρίση των πατριωτών, χαρακτηρίζοντάς τους άβουλα όντα, που ψηφίζουν χωρίς να γνωρίζουν τι κάνουν. Θα μπορούσε κανείς να πάρει φράση, φράση τα γραφόμενα τού συμπατριώτη μας και να τα αντικρούσει πολύ εύκολα. Όμως δεν υπάρχει λόγος να αναλωθούμε σε μια τέτοια προσπάθεια, χωρίς νόημα. Μόνο δύο, τρία λόγια και ο καθένας ας σκεφτεί και ας κρίνει.

1. Πολλά από τα μέλη του νέου Δ.Σ που

υβρίζεις, ήταν μέλη και σε όλα τα προηγούμενα συμβούλια του Συλλόγου μας. Πώς, πατριώτη, συμμετείχες κι εσύ τα προηγούμενα χρόνια σε συμβούλια που μέλη τους ήταν πρόσωπα τόσο ποταπά και ανίκανα να έχουν όραμα για τον τόπο, όπως γράφεις, και δεν εξέφραζες τότε τις σοβαρές ενστάσεις σου για αυτά; Τότε διακρίνονταν για την ακεραιότητά τους και ξαφνικά έγιναν υπονομευτές της ενότητας; Για να κερδίσουν τι άραγε; Την καμένη γη και τον πόνο που περισσεύει;

2. Πώς αφού ο ίδιος ήσουν Αντιπρόεδρος του προηγούμενου Δ.Σ και είχες εκ των προτέρων διακρίνει κενά του καταστατικού ως προς τη διαδικασία των εκλογών γιατί δεν εξέφραζες εγκαίρως τις αντιρρήσεις σου, ώστε να υπάρξουν βελτιώσεις και να εξασφαλιστεί η «διαφάνεια»; Πως ενώ παρέμεινες μέχρι την ολοκλήρωση της εκλογικής διαδικασίας και είχες το δικαίωμα και τη δυνατότητα ενστάσεως για τυχόν παρατυπίες, δεν το έπραξες τότε;

3. Οδηγείσαι σε αυθαίρετα συμπεράσματα, γιατί από ό,τι φαίνεται ή δεν μελέτησες καλά την επιστολή που καταδικάζεις ή τη μελέτησες, αλλά δεν την κατανόησες.

4. Το σοβαρότερο ατόπημά σου είναι ότι μηδενίζεις την αξία των μελών του Συλλόγου, θεωρώντας τους ανίκανους να κρίνουν και να αποφασίσουν, αλλά «ικανούς» μόνο να παρασύρονται, σαν τυφλοί, από καθοδηγητές. Δεν νομίζουμε ότι στο Σύλλογό μας υπάρχουν καθοδηγητές. Λίγοι πατριώτες υπάρχουν, που δίνουν την ψυχή τους και το χρόνο τους, με την ελπίδα ότι θα βοηθήσουν να κρατηθεί κάτι από αυτά που μας ενώνουν.

5. Ο Σύλλογος δεν είναι ούτε συνδικαλιστικό όργανο, ούτε συντεχνία, για να δια-

κυβούνται συμφέροντα και οφέλη σε προσωπικό επίπεδο. **Θεωρούμε ότι στόχος όλων είναι το καλό του χωριού.** Το ύφος της αντιπαλότητας και η ορολογία που σε παραπέμπει σε επαγγελματίες συνδικαλιστές της συμφοράς, δεν νομίζουμε ότι έχει θέση σε έναν σύλλογο σαν τον δικό μας και πάνω από όλα δεν προωθεί την ενότητα, την οποία τόσο πολύ επαγγέλλεσαι.

6. Κανείς δεν υποστήριξε πως θέλουμε να συγκρουστούμε με τις αρχές του τόπου ή πως θέλουμε να μειώσουμε την αξία της πράξης των δωρητών. Εμείς λέμε μόνο πως μια ζωντανή κοινωνία, δεν μπορεί να περιμένει τη σωτηρία μόνο από δωρεές. Χρειάζεται να αγωνιστεί και να διεκδικήσει από την Πολιτεία αυτό που της αναλογεί και να είναι σε εγρήγορση για να παρακολουθεί τις εξελίξεις που την αφορούν και όχι να αρκείται σε ό,τι η καλή θέληση των αρχόντων της προσφέρει.

Πατριώτη, κανείς δεν είναι αντίπαλος με κανέναν στο χωριό μας. Ακόμα και με αυτό το ύφος που εξακοντίζεις τις αστήριχτες κατηγορίες σου, εμείς δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να πιστέψουμε ότι έχεις στο νου σου άλλο από το καλό του χωριού μας. Χρειάζεται όμως να κάνεις μια αναστροφή και να βρεις το δρόμο που οδηγεί στην ενότητα. Ο θυμός σου θα έχει αποτέλεσμα όταν στρέφεται εκεί που πραγματικά πρέπει, σ' αυτούς που με την αδιαφορία τους έφεραν τον τόπο μας στην τραγική αυτή κατάσταση και εξακολουθούν αμετανόητοι να παίζουν το «σκοπό» τους και όχι σε μας, στους πατριώτες.

Ας σκεφτείς τι έγγραφες και τα ξαναλέμε.

Το Δ.Σ του Συλλόγου

Λάβαμε

Μάρτης 2008

Ο φετινός Μάρτιος, είναι πολύ διαφορετικός απο τον κάθε Μάρτη-γδάρτη άλλων χρόνων. Εκτός οτι μπροστά μας έχουμε την πρώτη άνοιξη που πραγματικά χρειαζόμαστε για να ανθίσει η γη και μαζί οι προσδοκίες όλων μας, για την επούλωση των πληγών της φύσης απο την καταστροφική φωτιά του καλοκαιριού, είναι και παράλληλα γδάρτης, γιατί έως τώρα έχουν “γδαρθεί” πολλές ψυχές, είτε λόγω των θυμάτων που είχαν, είτε εξαιτίας μεταγενέστερων συμπεριφορών και λεκτικών επιθέσεων.

Αυτό που θέλω να αναφέρω και να κλείσω εδώ το θέμα, είναι το γεγονός οτι και εγώ έχω δεχθεί πολλές λεκτικές επιθέσεις και κατηγορίες για πράγματα που όχι μόνο δεν έχω κάνει, αλλά δεν είχαν περάσει καν απο το μυαλό μου να τα πραγματοποιήσω! Κρίμα πάντως, γιατί αν είχα ακολουθήσει τα όσα μου έχουν καταλογισθεί, τώρα θα είχα εξασφαλισθεί! (εδώ γελάμε έτσι;!) Ας σοβαρευτούμε λίγο, ό,τι έκανα και ό,τι ανέλαβα να πραγματοποιήσω, έγιναν μόνο βασιζόμενα στην αγάπη που έχω, την οποία μου έχουν μεταδώσει οι γονείς μου, για αυτόν τον τόπο, το χωριό μας.

Πιστεύω πως και όλοι όσοι ασχολήθηκαν με τον έναν ή άλλον τρόπο, αυτό είχαν στο μυαλό τους, γι'αυτό και δεν κατηγορήσα κάποιον, διότι πίστευα πως ο καθένας οραματίζεται να δώσει τον καλύτερο εαυτό του, για να αναδυθεί μέσα απο τις στάχτες της πάλη η Μάκιστος. Για το λόγο αυτό δεν ανέχομαι, αλλά και ούτε θα ανεχθώ στο μέλλον, οποιαδήποτε σπίλωση του ονόματός μου, αλλά ούτε και της οικογένειάς μου, διότι όπως λέει και ο σοφός λαός μας, ακολουθώ την παροιμία “καλύτερα να σου βγει το μάτι, παρά το όνομα”. Αφού λοιπόν όλοι ενδιαφερόμαστε για το κοινό καλό, ας φροντίσουμε να μειώσουμε τις αντιπαραθέσεις και τις εύκολες κατακρίσεις (και όχι κρίσεις) οι οποίες μόνον κακό μπορούν να κάνουν.

Προσωπικά θα βοηθώ όσο μπορώ και με οποιοδήποτε τρόπο, με αυτή τη σκέψη έγινε και η κατασκευή του blog <http://makistos.blogspot.com> στο ίντερνετ, για να γίνεται κάποια καταγραφή των γεγονότων του χωριού, αλλά και κάποια στην ευρύτερη περιοχή, ώστε να μπορούν να μαθαίνουν όσοι και όποιοι θέλουν, ελεύθερα, αφήνοντας και τα σχόλιά τους.

Ούτε δημοσιογράφος θέλω να το παίξω, ούτε οικονομική ενίσχυση λαμβάνω, ούτε να προβληθώ ζητάω μέσω αυτού. Αν ήθελα να κάνω κάτι τέτοιο πιστέψτε με υπάρχουν άλλοι τρόποι, ας μην σκέφτονται κάποιοι τόσο μικρόψυχα, αφήστε τους νέους να εκφραστούν και μην τους βάζετε στα καλούπια που θέλετε, τα καλούπια υπάρχουν για να σπάνε και οι παρωπίδες για να βγαίνουν!

Κλείνοντας, εύχομαι στο νέο Δ.Σ καλή δουλειά απο εδώ και πέρα και ας είναι αυτό πιο δραστήριο και πιο αποδοτικό απο το απερχόμενο, στο οποίο έχουν τόσα πια καταλογισθεί ότι δεν έκανε κατά την θητεία του.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Μαρία Α. Πόθου

ΜΑΚΙΣΤΟΣ: ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ...

Μέσα στην δίνη της καταστροφής της 24/08/2007 βρέθηκε και η Μάκιστος.

Η Μάκιστος, το αγαπημένο μου χωριό, ήταν μικρό πανέμορφο, καταπράσινο χωριό του Δήμου Ζαχάρως, 12 χιλιόμετρα μακριά από τη θάλασσα. Είναι το πρώτο χωριό που υπέστη τις συνέπειες της αδυσώπητης πάλης της φωτιάς και του ανέμου. Την καταστροφή, την λύπη και την απόγνωση, την απαίσια μυρωδιά του θανάτου.

Αν και εύφορο χωριό, είναι ένα από τα πολλά χωριά της πατρίδας μας, που φέρει πάνω του, ανεξίτηλα, τα σημάδια της αστυφιλίας. Το μόνο που θύμιζε τον έντονο ρυθμό ζωής αυτού του χωριού (ήταν έδρα αγά κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας και λεγόταν Μπαράκου), ήταν μόνο οι μέρες του καλοκαιριού, η περίοδος του μαζέματος των ελιών, οι διακοπές των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων, έχει μεταναστεύσει στην Αθήνα, στην Αυστραλία, τον Καναδά, τις ΗΠΑ, την Αγγλία, παντού σ' όλο τον κόσμο. Ένα τόσο δα μικρό χωριό έστειλε εργατικά χέρια παντού. Και όπου και αν πήγαν οι Μακισταίοι, πρόκοψαν, μεγαλούργησαν, δε γύρισε κανείς πίσω αναποκατάστατος. Και όχι μόνον αυτό. Από το 1900 περίπου, (από τότε υπάρχουν στοιχεία), μέχρι και την μεγάλη εσωτερική μετανάστευση στη δεκαετία εξήντα με εβδομήντα, σε εποχές δύσκολες για όλο τον κόσμο και για όλο τον πλανήτη έδωσε πληθώρα επιστημόνων. Κάθε φουγάρο και τρεις επιστήμονες, όπως έλεγε και ο μακαρίτης ο μπάρμπα Θανάσης ο Λαμπρόπουλος. Και όπως μαθαίνω, οι Μακισταίοι δεύτερης γενιάς, παντού αριστεύουν και σήμερα.

Έτσι παρόλο που η στατιστική αλλά και η λογική προέβλεπε ότι η ιστορική αποστολή του μικρού αυτού χωριού θα ολοκληρωνόταν γύρω στις αρχές της δεκαετίας του ογδόντα ανετράπησαν τα προγνωστικά και οι προβλέψεις. Όλοι οι απανταχού Μακισταίοι άρχισαν να αποκαθιστούν τον διαρρηγμένο, από το χρόνο, κοινωνικό ιστό, επισκεύασαν τα ταλαιπωρημένα από το χρόνο και την, εξ ανάγκης, εγκατάλειψη σπίτια τους, έκτισαν καινούργια όσοι δεν είχαν, ήλθαν και άλλοι άνθρωποι, με ελάχιστους ιστορικούς και οικογενειακούς δεσμούς με το χωριό και έκτισαν εκεί τα σπίτια τους επισημοποιώντας με τον καλλίτερο τρόπο την επιθυμία τους να γίνουν μέλη αυτής της μικρής «οικογένειας». Έτσι σιγά-σιγά κατασκευάστηκαν αρκετά νέα σπίτια και σχεδόν όλα τα παλιά επισκευάστηκαν. Άλλα σπίτια χρησιμοποιούντο ως κύριες κατοικίες και άλλα ως δευτερεύουσες και το χωριό ξαναζωντάνεψε... Πληθώρα εκδηλώσεων και εορτών διοργανώνονταν αρκετές φορές το χρόνο μέχρι την 24η Αυγούστου 2007 όπου μια απροσδόκητη εξέλιξη άλλαξε άρδην τον ρου της ιστορίας του μαρτυρι-

κού πλέον αυτού χωριού.

Οι πυρκαγιές που ρήμαξαν την Ελλάδα αυτό το καλοκαίρι, σκότωσαν 67 ανθρώπους και καταστρέψανε περί τα 2.568.000 στρέμματα δάσους και αγροτικής γης, χιλιάδες σπιτιών και αποθηκών, ελπίδες και περιουσίες αναρίθμητων ανθρώπων, εδώ στη Μάκιστο η μοίρα επέλεξε να καταστρέψουν τα πάντα. Να αφανίσουν το μικρό αυτό χωριό από το χάρτη. Το καταπράσινο τοπίο, τα γραφικά σπιτάκια του από τόπους ζωής, μετατράπηκαν σε τόπους μυστηρίου για τις επερχόμενες γενιές και τόπους ανάμνησης για τις υπάρχουσες.

Ποια είναι όμως η πραγματικότητα σήμερα 6 μήνες μετά?

Τα λιόδεντρα, που θα ήταν υπό κανονικές συνθήκες καταπράσινα, έχουν πάρει το κίτρινο χρώμα του χαρτιού... Τα πεύκα είναι κατακόκκινα, σαν να καίγονται ακόμη. Καθώς ανεβαίνει κανείς ψηλότερα, τα χρώματα εξαφανίζονται. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο παρά καρβουνιασμένα δέντρα, μαύρα κούτσουρα πάνω σε μικρό χλοοτάπητα που αντικατέστησε την μαύρη γη, για να υποδεχθεί την άνοιξη.

Η πραγματικότητα είναι φρικτή...

Η Μάκιστος είναι ένας τόπος μαρτυρίου. Είναι τόπος παθών για την ίδια τη ζωή. Τόπος που επικρατεί ο πόνος και η απόγνωση από την καταστροφική πυρκαγιά της 24/08/2007 και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς.

Πάνω σε αυτό τον πόνο και την απόγνωση μια γνωστή οικογένεια στην χώρα μας, η γνωστή **Οικογένεια Βαρδινογιάννη**, δια της εκπροσώπου της κ. Μαρίας Βαρδινογιάννη, Πρέσβειρας καλής θέλησης της UN-ESCO, παγκόσμια γνωστής, που μας τιμάσαν Έλληνες για την ευαισθησία της σε προβλήματα του παιδιού και της οικογένειάς, άπλωσε εγκάρδια το χέρι πάνω σε αυτό το πονεμένο χωριό και προσφέρθηκε με όλη της την αγάπη να το βοηθήσει να ξαναγεννηθεί μέσα από τις στάχτες του και να ξαναδώσει ζωή στην Μάκιστο, **ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΩΣ**. Αυτό το τονίζω.

Χρέος των κατοίκων της Μάκιστου είναι, να προσφέρουν ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ στην κ. Μαριάννα Βαρδινογιάννη και σε όλη την Οικογένεια Βαρδινογιάννη και δεν θα ήταν υπερβολή να σημειώσω ότι η Οικογένεια Βαρδινογιάννη είναι, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, ο μοναδικός μας συμπαρστάτης, δωρητής και ευεργέτης.

Ο Νούν Νοήτω...

ΛΑΚΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
MSc-PhD

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΔΗΜΟΥ ΖΑΧΑΡΩΣ
na@upatras.gr

αιχμές

Από συνέπεια...

Στα πλαίσια ενημέρωσης του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ζητήθηκε συνάντηση με το Δήμαρχο Ζαχάρως κ. Π. Χρονόπουλο, ο οποίος και αποδέχθηκε. Έτσι το ραντεβού ορίστηκε για το Σάββατο 22/3/2008 και ώρα 6 μ.μ. στο Δημαρχείο Ζαχάρως. Η αντιπροσωπία του Δ.Σ. του Συλλόγου, μαζί με τον Πρόεδρο Μακίστου κ. Ν. Πόθο και το μέλος κ. Ι. Βλάχου, προσήλθε στην καθορισμένη ώρα. Δυστυχώς όμως, ο Δήμαρχος δεν παραβρέθηκε στο ραντεβού(!!!) λόγω «εκτάκτου» ανειλημμένης υποχρέωσης...

Ύστερα από σειρά τηλεφωνημάτων που έκανε η αντιπροσωπία του Συλλόγου μας, κατάφερε και συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ι. Σχίζα, ο οποίος δήλωσε ανενήμερος για ζητήματα που αφορούν τη Μάκιστο και αναρμόδιος να δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα που του τέθηκαν από μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Και ίσως να έχει δίκιο ο άνθρωπος στο να δώσει απαντήσεις, γιατί δεν του ζητήθηκε κάποιο ραντεβού από το Δ.Σ., αλλά το ραντεβού ήταν καθορισμένο με τον Δήμαρχο... Είπατε τίποτα;

Εντάξει, μπορεί να συμβεί κάτι το... έκτακτο στο Δήμαρχο, αλλά υπάρχουν και τηλέφωνα να ενημερωθεί η αντιπροσωπία του Συλλόγου μας ώστε να μην κάνει τόσα χιλιόμετρα... Μεγάλο πράγμα η συνέπεια, τιμάει και τις δύο πλευρές... αρκεί να το γνωρίζουν!!!

Τι άλλο να πούμε, τα σχόλια δικά σας...

Για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους...

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακιστাইών ουδεμία σχέση έχει με Μηχανικούς, οι οποίοι, όπως πληροφορηθήκαμε, επισκέφτηκαν τη Μάκιστο με σκοπό να ελέγξουν αν τα καμένα σπίτια είναι επισκευάσιμα ή όχι. Όπως είναι γνωστό την ανακατασκευή των καμένων σπιτιών έχει αναλάβει ο Όμιλος Βαρδινογιάννη και ο κάθε ιδιοκτήτης έχει το δικαίωμα να αποφασίσει μόνος του, αν θα αποδεχτεί την προσφορά του Ομίλου ή αν θα επιλέξει την κρατική επιχορήγηση. Το Δ.Σ. του Συλλόγου δεν έχει κανένα λόγο να μην εμπιστεύεται το έργο του Ομίλου. Οτιδήποτε άλλο είναι παραπληροφόρηση και έχει σκοπό να διαβάλει το Σύλλογο.

Είδες η ΔΕΗ ...;;;

Άδεια ακινήτου για ηλεκτροδότηση θεωρημένη από το οικείο πολεοδομικό γραφείο ζήτησε η ΔΕΗ από τους κατοίκους των πυρόπληκτων οι οποίοι ζουν σε... κοντέινερς!!! Αν είναι δυνατόν. Και οι λογαριασμοί φουσκωμένοι από τα ερποντίσιον και τα ηλεκτρικά καλωδήφερ που αναγκαστικά χρησιμοποίησαν οι άνθρωποι για να περάσουν το χειμώνα. Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού. Κάποτε μάλιστα, ήταν στους οργανισμούς κοινής ωφέλειας. Αλήθεια, το κράτος που είναι;

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΟΛΩΝ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Μετά την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, αισθάνομαι την ανάγκη, ως εκπρόσωπος του απερχόμενου, να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του, καθώς και τους εκπροσώπους των άλλων πολιτιστικών σωματείων της Περιφέρειάς μας (Συλλόγων, Ομοσπονδίας, Συνομοσπονδίας) για την άψογη και εποικοδομητική πράγματι συνεργασία που είχαμε κατά τη διάρκεια της πενταετούς θητείας μας.

Θέλω ακόμη να ευχαριστήσω τους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δημοτικού Διαμερίσματος, Δήμου κλπ.), καθώς επίσης και όλους όσους, με οποιονδήποτε τρόπο, ενίσχυσαν τις προσπάθειές μας και να ευχηθώ καλή επιτυχία στα μέλη του νέου Δ.Σ.

Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να τονίσω ότι όλα τα μέλη του απερχόμενου Δ.Σ. λειτουργήσαμε συλλογικά, με κίνητρο την αγάπη για το χωριό, την έντονη επιθυμία για δημιουργία και προσφορά και με μοναδική βασική επιδίωξη την ενότητα των συγχωριανών μας, την άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου, τη διεκδίκηση για πρόοδο και ανάπτυξη, καθώς και την ανασυγκρότηση του χωριού μας μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές του Αυγούστου 2007.

Για την επίτευξη του στόχου μας καταβάλαμε συνεχείς και συντονισμένες προσπάθειες με αίσθημα ευθύνης και επαγγελματική συνειδηση, αν και είμαστε εθελοντές, χωρίς προκαταλήψεις, ιδιοτελή κριτήρια και ατομικά συμφέροντα.

Τα αποτελέσματα των ενεργειών μας όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο, άλλοτε είχαν θετική εξέλιξη και άλλοτε όχι, δεδομένου ότι οι οποιεσδήποτε προς κάθε κατεύθυνση παρεμβάσεις μας προσέκρουαν στη γραφειοκρατική νοοτροπία, την αντιπαλότητα, αδιαλλαξία και άρνηση για συνεργασία προσώπων, καθώς και σε άλλες αντικειμενικές δυσκολίες.

Όμως, σε τέτοια θέματα, αυτό που έχει σημασία, είναι να μη σκέπτεται κανένας με βάση την απόλυτη επιτυχία ή αποτυχία, αλλά την αδιάκοπη προσπάθεια για δημιουργία και πρόοδο.

Παρόλο που έχουν γίνει σταθερά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση για την επίλυση προβλημάτων του χωριού μας, δεν πρέπει να εφησυχάζουμε γιατί πολλά και σημαντικά θέματα, παραμένουν ακόμη σε εκκρεμότητα.

Είναι σαφές, ότι η ύπαρξη ενός δραστήριου Συλλόγου ήταν ανέ-

καθεν επιβεβλημένη και η χρησιμότητά του από όλους αναγνωρισμένη.

Σήμερα όμως, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, κρίνεται ως επιτακτική ανάγκη, γιατί πέραν από τη δύσκολη συγκυρία που βιώνουν οι κάτοικοι του χωριού μας, ζούμε σε μια εποχή, που κυριαρχεί μια ισοπεδωτική αδιαφορία.

Είναι αλήθεια πως έχει θολώσει, αν δεν έχει χαθεί ολότελα, η συνολική ανθρώπινη εικόνα μας και τα συμφέροντα υψώνουν διακριτές διαχωριστικές γραμμές.

Ποτέ δεν ήταν τόσο εμφανής η επιβιωτική αγωνία και η αβεβαιότητα που μαστίζει όχι μόνο τα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά και την ανόθευτη ως τώρα επαρχία.

Κάτω από αυτό το ισοπεδωτικό φρόνημα, σπανίζουν πια οι άνθρωποι που αγωνίζονται καθημερινά για να περισώσουν κάτι από την ποιότητα, τις αξίες και την ανθρωπιά.

Λίγους ανησυχεί αυτός ο παθητικός εφησυχασμός, αυτή η κοινωνική αδράνεια και η στασιμότητα.

Κι όταν κάποιοι άνθρωποι που δεν έχουν απομονωθεί και δεν έχουν χαθεί μέσα στην εικονική πραγματικότητα, τολμήσουν να ασχοληθούν εθελοντικά με τα προβλήματα του καιρού τους, αργά ή γρήγορα συναντούν την άρνηση και την αντίδραση κάποιων άλλων.

Αντί να τους σεβαστούν και να αναγνωρίσουν έστω και σιωπηλά τη θετική προσφορά τους, τους αντιμετωπίζουν με αρνητικές κριτικές, στείρες αντιπαραθέσεις, απαξιωτικούς αφορισμούς, και τους προσάπτουν βαρείς, ευτελείς και αδικαιολόγητους χαρακτηρισμούς.

Η αγάπη για το χωριό όλων των συγχωριανών μας είναι δεδομένη και ως εκ τούτου δεν νομιμοποιείται κανένας να την οικειοποιείται και να μονοπωλεί το ενδιαφέρον για τον τόπο μας.

Νομίζω, όμως, ότι κάποτε πρέπει να σοβαρευτούμε.

Όλοι μαζί πρέπει να υπερβούμε τα τετριμμένα και τα απαισιόδοξα και με πνεύμα συναίνεσης, ενότητας, συνεννόησης και συνεργασίας να βοηθήσουμε ο καθένας, στο μέτρο του δυνατού, για την ανασυγκρότηση του χωριού μας.

Γιάννης Επαμ. Πόθος